

Recull de Premsa

DIARI DE GIRONA

Dilluns, 26 d'abril de 2010

GOVERNAR MOLESTA

«Governar vol dir prendre decisions, moltes vegades incòmodes i difícils amb relació a la regulació i la resolució de conflictes»

XAVIER PASTOR Governar vol dir prendre decisions, moltes vegades incòmodes i difícils amb relació a la regulació i la resolució de conflictes.

El passat 12 d'abril em van convidar a fer una classe a regidors i regidores inscrits en el Màster de Govern Local organitzat per l'Escola de Postgrau de la UAB i l'ACM. La sessió portava per títol Negociació, Mediació i Facilitació i donava pautes i instruments als polítics presents per gestionar de forma positiva els conflictes públics.

La idea de la sessió era: Si bé els polítics, des de les ombres del temps, no han estat valorats mai del tot positivament, allò que genera desconfiança i desprestigi entre la gent és la percepció que els que governen no només no resolen els conflictes, sinó que, fins i tot, en creen de nous, com per exemple, les notícies sobre les disputes entre els membres d'un mateix govern, la impossibilitat d'acordar la millora urbanística d'un barri o decidir si es pot jugar o no a pilota en una plaça, etc.

En general, la millor manera de resoldre un conflicte és que les persones i els grups que l'han originat participin directament en el procés de solució. És a dir, que negociïn com resoldre'l. Es tracta d'expressar les demandes i els interessos de cada part per assolir un acord o un consens en un termini de temps. En el seu defecte, els governs poden obrir un procés de mediació o de facilitació. Com en la negociació, les dues parts implicades en el conflicte han de trobar plegats punts en comú i formular, amb l'ajuda d'un tercer, la millor (més satisfactòria) solució.

Per tant, entenc que les fórmules de la gestió i resolució de conflictes són les pròpies de la Política democràtica, ja que es basen en la comunicació i implicació activa de les persones i grups en funció de les característiques del conflicte que es pretén prevenir, regular o gestionar. És a dir, no tots els conflictes han de ser tractats d'igual forma ni s'obtenen sempre els mateixos resultats o, per posar un símil, no totes les malalties reben el mateix tractament ni els pacients responen igual. Però resulta que alguns governs enfront d'un conflicte i per diferents motius: complexitat de la realitat i del problema, incertesa en el resultat de la intervenció, manca d'una anàlisi acurada de les seves causes, pressió dels partits a l'oposició i dels mitjans de comunicació, malestar de la ciutadania, etc., decideixen no fer res o organitzar un procés de "participació ciutadana".

Atenció amb la utilització indiscriminada de la "participació ciutadana", d'una mostra de ciutadans cridats a opinar sobre una determinada qüestió per resoldre un conflicte, ja que molt sovint dona la impressió que són una sortida fàcil dels polítics que no saben què fer i veuen una immillorable ocasió per traspassar el contingut de la decisió i de la responsabilitat a la ciutadania. O com afirma Gerard Quiñones, polític i socidirector de Neopolis, amb una llarga experiència en la seva aplicació, el que cal són tres coses: 1) dissenyar processos de participació ciutadana rigorosos, ordenats, adaptats al context i planificats; 2) delimitar els seus objectius i límits de forma clara i honesta; i 3) retornar els resultats i demostrar la utilitat del procés als ciutadans.

9 DIARI. LA INFORMACIÓ DE L'ALT EMPORDÀ

Dilluns, 26 d'abril de 2010

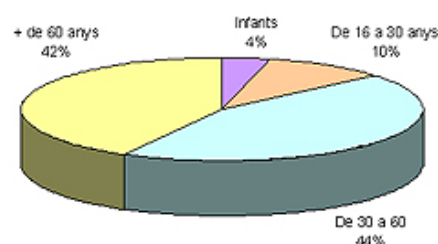
UNS 400 EMPORDANESOS DE 33 MUNICIPIS PARTICIPEN EN LES ENQUESTES SOBRE LA GESTIÓ DELS RESIDUS

Des del mes d'octubre del 2009 al març del 2010, el Consell Comarcal i la direcció general de Participació Ciutadana han promogut un procés de participació ciutadana per poder incloure la opinió dels ciutadans en el pla de gestió de residus. Aquest pla està elaborant propostes de millora de forma conjunta, responnent a les necessitats de cada municipi.

Recull de Premsa

VALORACIÓ. Algunes de les propostes que han sorgit són continuar la realització de campanyes de sensibilització per tal que més població es sumi al reciclatge i la realització de compostatge casolà de persones que tenen horts i jardins en municipis petits. D'altres propostes més complexes que es van plantejar va ser com estudiar mesures de bonificació per els ciutadans que reciclen correctament i potenciar el paper de les deixalleries com a punts de gestió de residus.

Les dinàmiques per poder determinar la participació ciutadana van consistir en una primera part informativa i una segona deliberativa a partir d'un joc sobre els residus on els participants apuntaven quines milloren creien més importants per el seu poble. Des del Consell Comarcal es valora molt positivament que 33 municipis s'hagin afegit a aquesta iniciativa i hagin volgut fer participar la seva ciutadania i un èxit per les nombroses propostes emeses pels diferents pobles que serviran per a millorar la gestió dels residus de manera molt més propera al ciutadà.

DIARI DE GIRONA

Dimarts, 27 d'abril de 2010

SANTA CRISTINA FA UN BALANÇ DEL PRESSUPOST DE L'ANY PASSAT I PRESENTA EL NOU

L'Ajuntament de Santa Cristina d'Aro ha convocat per a aquest divendres al vespre l'assemblea general de retorn dels pressupostos Participatius al pavelló municipal per presentar el balanç del pressupost de l'any passat, donar a conèixer el d'aquest any i el de les demandes executades i previstes per realitzar enguany i que han sortit de les peticions dels ciutadans a través dels pressupostos participatius. Aquest és el vuitè any consecutiu que l'Ajuntament cristinenc elabora el pressupost de forma participativa amb les opinions i demandes dels veïns del municipi a través del consell infantil, les assemblees de barri i temàtiques.

MINTSBLOG

Dijous, 29 d'abril de 2010

MINTSMIND PARTICIPA EN UN LABORATORI PER LA QUALITAT DEMOCRÀTICA

Mòdul 1. Qualitat democràtica i participació

En la seva vessant d'implantar i innovar en sistemes de participació ciutadana, mintsmind ha estat convidada a participar en el primer mòdul formatiu del programa de formació 2010 del Servei de Participació Ciutadana de la Diputació de Girona.

El proper dia 7 de maig, a la seu del Consell Municipal de Cooperació i Solidaritat d'Olot, en Xavier Fähndrich, el nostre consultor en aspectes de participació ciutadana, participarà en una taula rodona d'empreses per parlar de noves maneres de treballar per la democràcia des del món local. La taula "assumim que no sabem, o no volem, innovar" comptarà a més a més amb la participació de Daniel Tarragó, Yolanda Jiménez i Anna Grabolosa.

Aquest nou mòdul de formació ha estat dissenyat a partir de les demandes dels tècnics municipals de Participació, i pretén ser una formació "que vagi més enllà" i que porti més eines de reflexió i de millora. Són unes sessions pensades per a tècnics i persones que treballen en el camp de la participació ciutadana.

Recull de Premsa

Podeu fer les inscripcions a través de la web de la diputació de Girona www.ddgi.cat/participaciociutadana o a través del correu electrònic abrunso@ddgi.cat.

DIRECTE.CAT

Dimarts, 4 de maig de 2010

LA CUP DE GIRONA VOL QUE ELS CIUTADANS ESCULLIN COM URBANITZAR LA ZONA ALLIBERADA PER LA VIA DEL TREN

Qualifiquen de 'faraònica especulació immobiliària' la proposta de l'Ajuntament

Zona sud de Girona que s'alliberarà de les vies © AG

La Candidatura d'Unitat Popular (CUP) a Girona ha anunciat que seria bo iniciar un procés de participació ciutadana per tal de definir els usos i la reurbanització de l'entrada sud de la ciutat una vegada desaparegui la via del tren convencional. Segons la CUP, aquest es tracta d'un tema de ciutat i per tant 'cal donar-li un enfocament global i cedir la paraula a la ciutadania, mitjançant un referèndum popular i establint unes bases participatives reals', han dit. Els independentistes reclamen a l'equip de govern municipal que faci marxa enrere i aturi el projecte fins que no s'hagi definit un procés de participació ciutadana.

Segons el portaveu de la CUP a Girona, Jordi Navarro, 'la nostra societat és adulta; tant com per organitzar una consulta com la del passat 25A. Ara toca continuar exigint espais de participació, vinculants, perquè els polítics executin allò que els veïns i veïnes demanem', ha dit. El Pla presentat pel regidor d'Urbanisme de l'Ajuntament de Girona, Joan Pluma, ocuparia unes sis hectàrees i preveu l'edificació d'uns 700-800 habitatges i un hotel, transformant urbanísticament una zona que històricament ha actuat de frontera entre els barris de Sant Narcís i de Sant Pau. L'espai on s'ubicaria la nova zona urbana està actualment ocupada per la via del ferrocarril convencional i l'antiga zona industrial.

La CUP considera que es tracta d'un projecte 'faraònic d'especulació immobiliària'. En canvi, la formació política aposta per donar d'altres usos a la zona. 'Es tracta d'un espai excel·lent per a esponjar el barri de Sant Narcís i ubicar-hi els serveis que manquen en aquest barri', confessa Navarro.

Finalment la CUP veuria bé crear franges de continuïtat (amb zones verdes, carrils bici i equipaments, entre d'altres) que garanteixin la connectivitat entre dos barris històricament separats.

ERC quina vergonya, que hagi de ser la CUP qui defensi la humanització de la ciutat i lluiti contra l'especulació urbanística que vosaltres recolzeu des de dintre del govern i de la diputació.

PUNT DIARI

Dimarts, 4 de maig de 2010

CATALUNYA CAMINA CAP AL DRET A DECIDIR

Les consultes són un acte d'autoafirmació en positiu. No es va contra ningú, sinó que només es va a favor de la llibertat de Catalunya

Opinió. JOSEP CARRAPIÇO I SANGLAS. Catalunya ha viscut aquest 25 d'abril la tercera onada de consultes sobre la independència del nostre país. En aquesta ocasió han estat més de 200 els municipis on els veïns i les veïnes han expressat la seva opinió sobre la independència de Catalunya. Més de 200.000 catalans han exercit el seu dret a vot.

En aquesta tercera onada de consultes van votar 53 municipis dels 221 de les comarques gironines. Després d'aquesta onada, la participació a les nostres comarques és la més alta de tot Catalunya, amb una participació del 23,36%. D'un padró de 490.958 persones, ja n'han votat 114.701.

Recull de Premsa

El més important que s'ha aconseguit amb aquestes consultes és la normalització de l'independentisme, que torna a situar-se al centre del debat polític i social. Fa 10 anys, era impossible imaginar aquesta normalitat, aquesta força independentista. Aquells que hi estaven en contra i deien que això no interessava a ningú, ara tenen menys arguments per defensar que aquest fenomen és minoritari. Ningú no pot ignorar a aquestes altures el mig milió de persones que hi han mostrat suport. Seria un error polític i democràtic. D'una banda, aquest és un procés que normalitza el dret a decidir i que aplanar el camí per a la futura convocatòria d'una consulta nacional, que es podrà concretar fent ús de la Llei de Consultes Populars (que Esquerra ha impulsat) que permet a la ciutadania erigir-se en motor del procés.

Cal posar en valor un procés que és de base ciutadana, amb una organització de la societat civil sense precedents, que ha registrat uns índexs de participació molt superiors als d'altres votacions i que ha permès mobilitzar centenars de persones.

Les consultes són un acte d'autoafirmació en positiu. No es va contra ningú, sinó que només es va a favor de la llibertat de Catalunya.

Aquestes consultes sobre la independència de Catalunya són cada vegada més ambiciosos i cada vegada s'organitzen en ciutats més grans. Aquesta vegada destaca l'exemple de Girona, on la participació va superar el 21%. Una de cada 5 persones han votat i ho han fet a favor del sí. I és que cada vegada més gent veu que la independència de Catalunya és necessària per a la dinamització de les nostres comarques i per la competitivitat de les nostres empreses.

En aquesta ocasió el 25-A s'ha celebrat després d'un nou pronunciament en fals del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut. No hi ha sentència, però ara sabem del cert que la sentència serà una segona retallada a l'Estatut i que la divisió és entre els que volen escapar l'Estatut i els que no en volen deixar ni rastre. Amb aquesta actitud, el Tribunal Constitucional més que sentenciar l'Estatut el que ha sentenciat és la via estatutària, negant tota la legitimitat a la ciutadania catalana que s'havia expressat en referèndum vinculant. Arribats a aquest punt, quan es constata que la voluntat d'entesa de la part catalana no troba receptivitat a l'espanyola, l'únic camí raonable és l'exercici del dret a decidir.

Amb les consultes sobre la independència de Catalunya ja hem fet un pas endavant, però encara hi ha molta feina per fer. Cal treballar perquè encara hi ha part de la població a la qual no li ha arribat el missatge. Queden més d'una trentena de municipis per a l'onada del juny. Per tant, és un procés que encara no s'ha acabat i volem continuar avançant perquè la independència sigui una opció majoritària a Catalunya.

DIARI DE GIRONA

Dimarts, 4 de maig de 2010

EL GRILL VOL FER UNA CONSULTA PER AVALUAR EL NOU PASSEIG DE LLORET

El grup municipal no està d'acord amb el carril esport, la direcció única del passeig i la rotonda de Pau Casals

El grup municipal el Grill de Lloret de Mar, que està a l'oposició, proposa que la remodelació del passeig marítim del poble es voti en un referèndum similar al que es farà a Barcelona per la millora de l'avinguda Diagonal de la ciutat. Segons el Grill, s'hauria d'obrir un procés participatiu ampli a tota la ciutadania per decidir com s'ha de reformar el front marítim de Lloret.

La formació municipal està d'acord a reformar el passeig per construir-hi un pàrquing subterrani i potenciar la zona més turística de la vila, però critica el Pla de Mobilitat presentat per l'alcalde, Xavier Crespo, fa pocs dies, perquè argumenten que "s'ha fet amb poc consens i a corre-cuita". A banda de la iniciativa de celebrar un referèndum, el Grill no està d'acord amb diversos aspectes concrets de la reforma. El primer punt del qual discrepen és que el tram de mar del passeig es converteixi en una via d'una sola direcció al trànsit, ja que creuen que és "inviàble sobre el terreny". La formació tampoc veu necessària la construcció de la rotonda que el projecte té en compte fer al final de l'avinguda Pau Casals. Des del grup, s'argumenten bàsicament dos motius: el cost del giratori, que ascendeix a 123.000 euros, i que la seva construcció implica la pèrdua d'una

Recull de Premsa

quarantena de places d'aparcament en el pàrquing de la Sardana i no hi estan d'acord. Per altra banda, també creuen que el projecte del carril esport, que s'ha d'instal·lar al mateix passeig, està poc definit. Segons el Grill, "tal i com està plantejat en el projecte, el carril esport presenta dificultats per fer compatible la pràctica dels diversos esports que s'hi poden practicar a la vegada". A més, des de la formació es reclama que l'alcalde aclareixi si a les zones on s'han projectat càrregues i descàrregues, en un futur, es convertiran en terrasses pels bars del passeig. "Ens plantegem si és necessari realitzar aquesta reforma. I no ja des del punt de vista de la viabilitat tècnica sinó des de la viabilitat social", va dir Joaquim Teixidor, portaveu del Grill. "Ara per ara, el projecte només crea confusió entre els ciutadans, i que quan més complex és un projecte des del punt de vista social, quantes més arestes i possibles desacords planteja, més necessari és incorporar legitimitat i consens per tal que la seva implantació sigui possible", va afegir Teixidor.

La reforma del passeig principal de Lloret ha generat molt debat.

PERIODISTES.ORG.

Dimarts, 4 de maig de 2010

NOUS DOCUMENTS AL WEB DEL PLA ESTRATÈGIC DE CULTURA

Ja estan disponibles al web del Pla Estratègic de Cultura els documents elaborats dins la primera fase del procés de creació del Pla estratègic de Cultura de Girona. Els documents que s'han disposat per fomentar la consulta i participació de les entitats i ciutadania de Girona són els següents:

- Síntesi de les conclusions de les set taules d'àmbit sectorials que s'han anat portant a terme al llarg dels darrers mesos (arts visuals, arts escèniques, música, cultura popular, patrimoni, lletres i audiovisuals).
- El Mapa de territori i població de la ciutat de Girona, que pretén detectar les característiques físiques i sociodemogràfiques de la ciutat i el seu entorn metropolità per tal de contextualitzar aspectes de caràcter general que després tindran clares repercussions en la seva realitat cultural.
- Llistat de les persones que han participat en les taules sectorials, així com de les que han estat entrevistades personalment.

El web també ha actualitzat la informació sobre com s'està duent a terme el procés de redacció del Pla, i sobre quines seran les properes accions en les quals es convidarà a una participació activa. D'aquesta manera, en breu es donarà a conèixer el document de diagnòstic del Pla, que haurà de ser validat pel Consell de les Arts i de la Cultura durant el mes de maig.

El dissabte 5 de juny, de 10 del matí a 2 de la tarda, a la Casa de Cultura de Girona, es portarà a terme una jornada participativa oberta a la ciutadania en la qual es posarà a debat el futur de la cultura gironina. Properament es podran realitzar les inscripcions a través d'un formulari que es trobarà a disposició al web del Pla Estratègic. Trobareu més informació a www.girona.cat/placultura
Sobre el Pla Estratègic de Cultura

L'elaboració del Pla Estratègic de Cultura és un pacte entre els diversos agents que intervenen en el desenvolupament cultural de la ciutat és un procés basat en la participació ciutadana. El Pla és l'eina de planificació que guiarà la vida cultural de Girona en els propers anys.

La fase de diagnòstic es caracteritza per la doble dinàmica de treball de gabinet i d'obertura participativa. L'objectiu d'aquesta fase és fer una mirada intencionada per analitzar la realitat cultural. L'elaboració del diagnòstic es duu a terme través de quatre grans blocs: el treball de gabinet, la visita als equipaments culturals de la ciutat, les Entrevistes, i les Taules d'àmbit.

Recull de Premsa

DIARI DE GIRONA

Dimecres, 6 de maig de 2010

ESTUDIANTS DE CELRÀ FAN UNA CONSULTA A L'INSTITUT SOBRE MONARQUIA O REPÚBLICA.

El Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans impulsa el referèndum i la direcció diu que és una qüestió interna

Un grup d'estudiants de l'institut de Celrà ha organitzat un referèndum al centre, amb el qual preguntaran si es prefereix un sistema monàrquic o republicà. La iniciativa va sorgir del Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans, tot i que l'ha organitzat una comissió que també inclou alumnes desvinculats d'aquesta formació.

L'objectiu de la consulta és aprofitar la inèrcia dels referèndums sobiranistes que qüestionen sobre la independència de Catalunya, la darrera convocatòria dels quals es va celebrar el 25 d'abril a 53 municipis gironins. Una de les estudiants promotores de la iniciativa a l'institut de Celrà, Mar Masfarré, va explicar que s'ha acordat fer demà aquesta activitat. El cens al qual s'adreça el referèndum el formen tant l'alumnat d'ESO com el de Batxillerat; és a dir, noies i noies d'entre 13 i 18 anys. Masfarré va afegir que la seva voluntat és que el professorat que ho desitgi també pugui participar en la consulta.

"Prefereixes un sistema monàrquic o republicà?". Aquesta és la pregunta escollida per al referèndum organitzat pels estudiants, segons va concretar Masfarré.

La logística prevista contempla instal·lar una urna al pati de l'institut i disposar-ne d'una de mòbil a les aules, cosa que faran integrants de la comissió, acció per a la qual l'estudiant va dir que tenen permís del centre. Els resultats es donaran a conèixer dilluns.

Per preparar la consulta, els seus promotors han penjat plafons informatius en espais visibles per a cada curs, en els quals es poden llegir les definicions de monarquia i de república, apunts històrics i posicionaments relacionats amb aquests sistemes. La informació prèvia s'ha realitzat amb l'objectiu que la votació dels estudiants que decideixin expressar la seva opinió "es faci amb consciència", segons va assenyalar Mar Masfarré.

El referèndum té un altre antecedent a l'institut de Celrà, ja que el mateix Sindicat d'Estudiants va convocar una consulta sobre el Pla de Bolonya; en aquell cas, però, la consulta es va limitar a l'alumnat més gran -a partir de tercer d'ESO- perquè es referia a l'àmbit universitari. Els joves que ara impulsen la reflexió al voltant dels sistemes monàrquic i republicà també s'han implicat en les consultes sobiranistes.

Sobre l'activitat promoguda pels estudiants, la direcció del centre va dir que es tracta d'una qüestió interna.

PUNT DIARI

Dilluns, 10 de maig de 2010

LA PRÒXIMA BANYOLINADA ES TITULARÀ «COMARCA EXPRESS»

La setena edició de la *Banyolinada* (una activitat festiva gens convencional, adreçada als joves), que tindrà lloc al juliol, consistirà en una travessia entre competitiva i lúdica per la comarca del Pla de l'Estany en què els participants no disposaran de mitjans de transport, diners ni telèfons mòbils. Titulada Comarca Express –perquè està inspirada en el programa de televisió Pequín Express– i promoguda pel Comitè de Banyolinades, la *Banyolinada* d'aquest estiu s'ha escollit les últimes setmanes per votació popular. Les propostes que hi competien eren una fira d'activitats lúdiques, titulada *Enfira't*, i un joc de rol basat en llegendes locals, batejat amb el nom de *La Llegenda de Banyoles*.

Recull de Premsa

PUNT DIARI

Dilluns, 10 de maig de 2010

L'ÀMBIT CULTURAL A GIRONA ESTÀ DESESTRUCTURAT I DESEQUILIBRAT I ÉS PLE DE «FRANCTIRADORS»

L'Ajuntament surt malparat en les conclusions de les set taules sectorials celebrades per elaborar el pla estratègic

La sala d'actes de La Mercè, en l'inici de la sessió de presentació del Pla Estratègic de Cultura de Girona. / Foto: MANEL LLADÓ.

Les conclusions són demolidores i costa trobar aspectes positius –n'hi ha algun– en els resultats de les taules rodones sectorials celebrades durant la primera fase, la de diagnòstic, de l'elaboració del pla estratègic de cultura de Girona, que l'Ajuntament ha encarregat a l'empresa ICC Consultors Culturals. Una

aparent errada en el plantejament inicial de les taules sectorials ha convertit la majoria de les conclusions en memorials de greuges i documents en els quals les propostes hi són comptades. Falta de suport, insensibilitat i estancament són conceptes que es repeteixen sovint en les conclusions, així com desorganització, manca de comunicació, desregulació i desestructuració. Descontentament general i força desunió és el que es percep.

La fase de diagnòstic de l'elaboració del pla entra en la recta final, ja que el Consell de les Arts i la Cultura de Girona (Cacgi) analitza i valida el document de diagnosi definitiu. Les conclusions de les taules, formades per agents implicats en l'àmbit respectiu i a l'abast del públic al lloc web del consistori, és només un bloc, per bé que significatiu, dels quatre que s'han articulats per fer aquest diagnòstic. La resta són el treball de gabinet, entrevistes mantingudes amb 32 personalitats significatives (els membres del Cacgi i d'altres com ara Salvador Sunyer, Josep Maria Fonalleras, Anna Capella, Josep Maria Terrabras, Joan Roca i Gabriel Alcalde) i visites als diversos equipaments culturals de la ciutat. Amb tots aquests elements s'ha elaborat el diagnòstic, i les pàgines subsegüents contenen els punts més destacats de les conclusions de les taules sectorials, les quals, tret d'alguna proposta esparsa i d'excepcions com ara la de literatura i lectura, són autèntics memorials de greuges, i se'n desprèn la sensació que en les sessions cadascú hi ha anat a parlar del seu llibre, sense visions de conjunt i amb escasses aportacions constructives, i si n'hi va haver, en les conclusions se'n recullen poquíssimes. De tot plegat, en surt malparada la política cultural de l'Ajuntament, perquè la visió de conjunt que en resulta és poc menys que caòtica i revela defectes estructurals greus i endèmics.

La percepció sobre els transatlàntics culturals com ara Temporada Alta, El Canal, l'Auditori i El Bòlit és ambivalent, i és una opinió força estesa, segons aquests documents, que estan molt bé i tenen la funció important de situar Girona en el mapa cultural del país, però també que són xucladors de recursos i elements desestabilitzadors a l'hora de repartir-los, i que estan poc oberts a la creació de teixit local en els seus àmbits.

En els documents de conclusions també es recullen, a més d'una escassa capacitat d'autocrítica, reivindicacions gairebé històriques com ara una segona sala d'exhibició al cinema Truffaut –opció promoguda pel Col·lectiu de Crítics fins i tot abans que hi caigués el sostre–, una sala de concerts de mitjà format com La Mirona de Salt, i l'eliminació de traves per organitzar actes i concerts al carrer.

Els membres del Cacgi ja tenen el diagnòstic elaborat per ICC, i ara l'hauran de validar. Posteriorment s'encetarà la fase de línies estratègiques, en què s'inclou, el dissabte 5 de juny, de 10 del matí a 2 del migdia, una jornada participativa oberta als ciutadans a la Casa de Cultura de Girona, en la qual «es posarà a debat el futur de la cultura gironina» i requerirà inscripció prèvia,

Recull de Premsa

segons anuncien els promotors del pla estratègic. Aquest serà el preludi de la fase d'aprovació i desenvolupament del pla.

Arts visuals

Preocupa especialment la «debilitat» en relació amb l'espai que ocupa el sector de les arts visuals, que «ha perdut pes» i es troba en una fase de «transició i indefinició», en espera de «les implicacions que ha de tenir el desenvolupament del Bòlit», envers el qual es detecta una certa desconfiança, sinó un obert desencís, ja que «encara no ha assumit el lideratge potencial plantejat». El Bòlit, amb una repercussió inexistente per als artistes locals, havia d'esdevenir «un nucli estructurant del sector, que dinamitzi sinèrgies i que interrelacioni institucions i agents culturals del territori», i la conclusió és que «això no s'ha manifestat així». Es percep falta de coordinació en el sector, es planteja la necessitat d'un espai de trobada que permeti la interrelació entre els agents, les institucions dins l'àrea metropolitana i els interlocutors del sector de la cultura, i també es proposa la creació d'una xarxa en què el Bòlit sigui «el nòdul central» compartint protagonisme amb els espais que programin. Cal incrementar el públic apostant per la pedagogia, tant als centres escolars com als mateixos espais, i es reclama coherència i estabilitat en el model educatiu de la ciutat.

Fer un salt respecte a l'EMA

Es remarca la necessitat de disposar d'una «escola d'art reglada i competitiva, amb un bon projecte curricular», que suposi «un salt qualitatiu» respecte a l'actual Escola Municipal d'Art (EMA). Pel que fa a programació i equipaments, «falta articulació» entre espais, el Bòlit «no cobreix totes les necessitats que s'expressen des del sector», i s'aposta per la potenciació de circuits alternatius de programadors i l'obertura de nous espais de format intermedi. El suport de l'Ajuntament és «insuficient» i el Bòlit torna a rebre, acusat de poca sensibilitat. Als mitjans se'ls acusa de donar «poc suport a les arts visuals».

Patrimoni i arquitectura

Tot reconeixent que la recuperació i preservació patrimonial han estat prioritats en els darrers anys, i destacant que el pla especial del Barri Vell (1983) ha estat un model d'èxit de valoració del patrimoni arquitectònic de la ciutat, s'assenyala que aquest pla «no està exhaurit del tot», ja que manquen actuacions que facin «permeable» el barri, i l'operació de situar-hi la UdG com a pol d'atracció no ha tingut els efectes esperats. S'apunta la revisió de la densificació de l'oferta museística concentrada al Barri Vell, propiciada per la recuperació patrimonial, una cosa que es corregirà parcialment amb la construcció del nou Centre d'Art Contemporani (Bòlit) i la nova biblioteca pública a les casernes.

Discurs patrimonial amb molts buits

El sector del patrimoni a Girona és «poc estructurat», sense espais de debat conjunt ni estratègies de treball. El discurs patrimonial que es pot fer a la ciutat «presenta buits importants difícils d'omplir». La dotació museística de la ciutat es considera «suficient», tot i que es qüestiona que alguns dels edificis que contenen aquests equipaments siguin els adequats, posant èmfasi en el Museu d'Història de la Ciutat, del qual, a més, «s'hauria de reformular el paper que fa», amb una estructura amb barreres arquitectòniques i «poques possibilitats de desenvolupar nous projectes», uns mals que també afecten el Museu d'Art, «de difícil accés». Pel que fa a difusió, la tasca que pot dur a terme la Fundació Rafael Masó aixeca molta expectativa, i respecte als espais naturals es denuncia, directament, l'estat del parc de la Devesa, «un símptoma de manca de sensibilitat» en relació amb el patrimoni natural, que espera eternament un pla d'usos.

La fastuosa comissió de Patrimoni Local, de creació anunciada a so de bombo i platerets i reunions de periodicitat anual, ha desaparegut del mapa.

Cultura tradicional i popular

Les conclusions assenyalen que es tracta d'un sector «infravalorat» tant per part de l'administració com dels mitjans i altres agents. Es posa en relleu la diferència de tracte que reben «activitats impulsades des del sector civil de la ciutat» respecte a altres esdeveniments com ara Temporada Alta o el Festival de Músiques Religioses, remarcant que això no és pas «una lectura negativa» d'aquests

Recull de Premsa

esdeveniments, sinó que el que es destaca és el desequilibri en el nivell de suport. S'acusa l'administració de falta de sensibilitat i de suport econòmic, i s'assenyala que existeix una «manca de visibilitat en la difusió i conservació del patrimoni etnogràfic, literari, històric i popular de Girona», i es fa un altre retret al consistori: «Potencia prioritàriament la part més visible de la cultura popular, i convindria replantejar la necessitat d'aprofundir, difondre i exportar el patrimoni escrit i iconogràfic de la ciutat.» Són dèficits que s'han de resoldre la manca de difusió de les activitats, la falta d'un interlocutor únic amb l'Ajuntament i les nombroses traves burocràtiques que aquest imposa a l'hora de dur a terme qualsevol acte, havent d'adreçar-se a multitud de regidories en funció de les seves competències. El calendari d'activitats és «complet», però «l'accent local» de les fires es difumina. S'apunta la pèrdua d'actes i tradicions per desídia, i que cada vegada «és més difícil fer actes al carrer» per problemes amb els veïns.

Literatura i lectura

A la literatura, a Girona, li falta visibilitat i valorització de la població. Partint de la base del paper fonamental que juguen les biblioteques i el «rol d'agents culturals actius» que fan les llibreries – aquesta consideració està feta així, en general– es detecten «dèficits» en la interrelació dels agents del món literari, i per corregir-ho es proposa la creació d'una oficina de coordinació cultural. La major implicació del sector privat en el desenvolupament de les activitats literàries és un objectiu desitjable. Pel que fa al foment de la lectura, cal «una millor conceptualització funcional de les biblioteques» per evitar encavalcaments amb les funcions dels centres cívics, i «obrir un debat sobre el paper dels espais bibliotecaris de lectura com a centre d'alfabetització».

Cal augmentar el nombre de públic

Els membres de la taula es van mostrar partidaris de generar activitats d'un recorregut més ampli que les que es realitzen en l'actualitat, per tal de vincular i implicar més fermament la ciutadania en les biblioteques, algunes de les quals pateixen una certa saturació. És un repte augmentar el nombre de públic assistent a les activitats literàries, actualment limitat i estable, i s'apunta com a paradigma el cicle A pas de poetes i les seves presentacions interdisciplinàries. L'estancament del sector es relaciona amb el fet que els canals de comunicació són obsolets i inútils. També es constata que existeix «desencís respecte a l'impacte de la Universitat de Girona en el creixement de públic a les activitats literàries», és a dir, que els universitaris no assisteixen als actes. En l'àmbit del suport, torna a rebre l'Ajuntament, que «disposa d'una línia d'ajuts insuficient»; es valoren positivament les accions de la Casa de Cultura i La Mercè i es planteja la necessitat d'aprofitar Temporada Alta i El Canal com a plataformes per a l'exhibició d'obres d'escriptors gironins, a través d'adaptacions o creacions de dramaturgia. Pel que fa a la difusió s'apunta la possibilitat de crear un portal d'escriptors i publicacions gironines, com a eina per centralitzar la divulgació i promoció, i per actuar d'element dinamitzador del sector.

Música

L'estancament del sector, com en un bon nombre dels set àmbits tractats, és una de les percepcions dels participants en la taula rodona referida a la música, que creuen que aquesta no té un «espai central» a la ciutat. Les conclusions assenyalen que aquest sector està condicionat per «un model de ciutat silenciosa que es manifesta a partir de l'aplicació estricta de les normatives municipals».

S'acusa l'administració de poca sensibilitat cap a la professió i es demana que destini més recursos al sector, el qual s'ha de regular i orientar, definint una estratègia clara per a la música a Girona. Respecte de l'educació musical, cal obrir un debat global sobre el model de formació i es demana ampliar l'oferta, ja que actualment es disposa d'una escola municipal saturada i l'Escola de Música Moderna està situada en unes instal·lacions absolutament inadequades. «Optimitzar recursos, generar dinàmiques eficients i projectes educatius que siguin referents en la consolidació del sector» s'apunten com a opcions per millorar.

Traves burocràtiques

Recull de Premsa

La programació de música en viu «no té espai en la cultura quotidiana de la ciutat» i les iniciatives privades «topen amb tantes traves que hi han desistit». En el capítol d'equipaments l'Auditori de Girona, tot i suposar un salt quantitatiu i qualitatiu de l'oferta musical, «no s'ha consolidat com a motor del sistema musical gironí», de manera que s'advoca per incorporar nous criteris de gestió per neutralitzar que es posi l'accent en la condició de palau de congressos per fer-lo rendible econòmicament. Un pas per oferir una major obertura al teixit musical de la ciutat seria establir preus més assequibles en la cessió d'espais, si les propostes tenen «interès públic».

Els membres de la taula van debatre també una qüestió que fa temps que se'n parla, com és la creació, a la ciutat, d'un equipament «central, estructurant i generador de la dinàmica productiva adequada», un espai de mitjà format de centralitat urbana i accessibilitat. El nom de La Mirona, la vella reivindicació, plana en el debat, mentre que en l'aspecte programàtic es reclamen apostes per als nous creadors i nous formats. La cançó enfadosa de la insuficiència de recursos surt a relleu per enèsima vegada, i destaca la «contradicció manifesta entre la riquesa musical que es produeix a Girona i els recursos que s'hi destinen», amb una línia d'ajuts precària.

És per això que la proposta és apostar per la potenciació dels ajuts en creació musical i proporcionar recursos tècnics i logístics, és a dir, posar a disposició bucs d'assaig, plataformes de difusió i equipaments per a concerts.

Audiovisuals

Una altra taula rodona que detecta «un cert estancament» del seu sector a Girona, però hi afegeix un element nou, si més no en les conclusions, que és «una certa desmotivació provocada per l'ajornament de les expectatives i demandes» que es van formular en les jornades organitzades pel comitè impulsor del CACGI fa cinc anys, sobre les quals es considera que no hi ha hagut «resposta efectiva». Pels representants del sector hi ha la sensació que «l'Ajuntament prioritza els grans esdeveniments i l'exhibició davant la potenciació d'una cultura de base gironina». Dèficits de coordinació i comunicació entre agents del sector es detecten com a problemes a resoldre, i consta el reconeixement que aquesta funció l'havia fet l'Arpagi (Associació de Realitzadors i Productors Audiovisuals de Girona), però la manca d'una aposta ferma per les propostes d'aquest col·lectiu jove i emprenedor –i amb relacions complexes, per dir-ho d'alguna manera, amb el Festival de Cinema de Girona, dirigit per l'històric Lluís Valentí–, en el punt àlgid, en l'època d'Àlex Sáez com a regidor, va ser l'inici d'un imparable procés de desencant. Es tracta d'un sector mancat d'organització, amb canals de comunicació «obsolets», que necessita un debat «sobre la coherència i l'estabilitat de la formació audiovisual a la ciutat».

La proposta més interessant, a més d'«establir un circuit estable de programació», és la possibilitat de crear una segona sala al Truffaut, de fundar un centre de l'audiovisual a Girona –com a eina de potenciació d'una xarxa de contactes internacional– i potenciar la Girona Film Office per tal que tingui més funcions que les burocràtiques. El suport institucional, novament, es qualifica d'«insuficient i desigual», amb ajudes de fins a un 80% respecte d'altres sectors, i es destaca el paper de l'Arpagi, promotor del Fons de Creació, que l'ha mantingut malgrat els canvis de parer sobtats, en el passat, d'institucions implicades, com ara la Diputació de Girona o el mateix Ajuntament.

Arts escèniques

La taula d'arts escèniques fa una valoració positiva del festival Temporada Alta, sens dubte l'esdeveniment més potent i amb més projecció internacional dels que es fan a la ciutat, tot i que s'apunta la necessitat d'equilibrar l'oferta en aquest àmbit, augmentant el volum de la programació de la temporada estable i donant més espai a la programació de dansa, clàssica i contemporània. De fet, el festival, malgrat que s'ha valorat «positivament», segons les conclusions a què s'ha arribat, sembla l'ase dels cops, no només en aquesta taula, sinó també en altres taules sectorials. Es constata un desequilibri en el suport institucional que es presta a projectes com ara Temporada Alta, respecte d'altres que es desenvolupen a la ciutat. Existeix una «falta de coordinació i lideratge en el sector», un paper que es proposa que assumeixi el Consell de les Arts i la Cultura de Girona i es remarca la

Recull de Premsa

importància de les iniciatives privades que s'estenen per tota l'àrea d'influència de la ciutat (La Planeta, Bitó i l'Animal a l'Esquena). Pel que fa a la formació, es reclama a l'administració que «millori les condicions de suport a les entitats privades», que novament es veuen obligades a corregir els dèficits de les mateixes administracions, i es constata també «la falta d'oferta formativa en arts escèniques», un camp en què l'escola teatral El Galliner actua gairebé en solitari.

Falta de definició al Municipal

Respecte de la programació i els equipaments s'afirma que cal fer «un salt quantitatiu» per ampliar el calendari, ja que fora de Temporada Alta hi ha «mancança de propostes i alguns dèficits», com ara una programació estable de dansa i una «mancança de definició estratègica al Teatre Municipal» amb un discurs «poc consolidat, un marge de maniobra limitat i un model de gestió poc operatiu.» La Mercè «no transmet una línia de programació clara i estable», possiblement «per falta de pressupost», i es remarca també l'esforç de la sala La Planeta per omplir un espai de programació continuada.

En l'apartat de suport a la creació, en gran part vehiculat a través de La Planeta, la conclusió és que la línia d'ajuts institucionals és «molt precària», es proposa que el Cacgi disposi de més pressupost i competències reals per impulsar la creació, i que el centre d'arts escèniques El Canal «assumeixi la funció de motor en relació a la creació per a la ciutat», a més d'advertir de «la necessitat que l'Ajuntament exigeixi un retorn, de la seva inversió a El Canal, i no quedi al marge de les accions que s'hi duen a terme», una qüestió que és competència directa del responsable artístic del centre, Salvador Sunyer. Es demana coordinació supramunicipal i, en el camp del teatre amateur, tractat de manera tangencial malgrat el gran nombre de grups dels quals es reconeix l'existència, es parla del Fitag com a «motor», oblidant l'antic Visionat, que ara s'ha convertit en el Projecte T, i la Proposta de Teatre Independent de Fires, amb molts anys de trajectòria. En aquest sentit, tampoc no es fa cap referència a l'enorme desequilibri existent entre la quantitat de diners que la Diputació de Girona destina al Fitag, poc menys de 200.000 euros, respecte de la quantitat que s'inverteix en la resta d'esdeveniments, cicles, mostres i concursos.

DIARI DE GIRONA

Dilluns, 10 de maig de 2010

VIOLÈNCIA ESTRUCTURAL

La galeria. XAVIER MERINO. Fa unes setmanes parlava de la violència social i personal de què som responsables, generalment per omissió o per despreocupació. Avui parlaré de la violència estructural, derivada de lleis i polítiques de les institucions de govern en general: municipal, comarcal, nacional, estatal i europea. Aquesta violència és present al sistema de lleis que regeix la societat capitalista i permet l'explotació de les persones i dels recursos naturals. Aquestes lleis impedeixen la satisfacció de necessitats vitals, com tenir un medi ambient que permeti un entorn saludable, una feina per alimentar-se, una casa per aixoplugar-se, una educació per adquirir coneixement o una sanitat que faci més suportable la vida. A la nostra societat, plena de desigualtat, hi ha violència estructural que actua amb impunitat a favor dels poderosos i en contra dels febles, abocats a la pobresa i la misèria. Els estats són organitzacions prepotents emparades en el secretisme i la manca de transparència i participació, i tendeixen a restringir els drets i les llibertats dels ciutadans. Malgrat el sistema democràtic parlamentari els estats utilitzen la violència, tot i que no sigui física, com un eix de poder per dominar i controlar els ciutadans. No tinc prou espai per parlar de la violència d'estats contra estats, però sí que esmentaré alguns tipus de violència que patim i que no provoquen reaccions apreciables. És violència estructural dir que es posarà la jubilació a una edat més avançada. Sobretot si tenim en compte la quantitat de joves que no poden treballar per manca de feina. És violència estructural la disminució o augment insuficient del valor de les pensions que rebaixa any rere any el poder adquisitiu dels pensionistes. També és violència afirmar o insinuar que, en un futur més o menys llunyà l'estat no podrà pagar les pensions i recomanar que cadascú faci les seves previsions. Mentrestant es participa a la guerra de l'Afganistan i es fan despeses innecessàries que,

Recull de Premsa

ben segur, són més costoses que les pensions. És violència el sou desorbitat de molts governants i representants institucionals, cosa que fomenta la permanència en el càrrec i l'electoralisme continuat que hem d'aguantar. És violència la disminució de les beques per als menjadors escolars, com ho és la liberalització de l'acomodament o la reforma laboral que prepara el govern de l'Estat. També ho és la imposició d'infraestructures no desitjades pels ciutadans com ara la MAT o les noves carreteres de l'Empordà. Igualment ho és aprovar lleis a corre cuita al final de legislatura amb finalitats purament electorals, com ara la nova llei electoral o la llei de vegueries. Així com la disminució de l'ajuda als immigrants que es veuen molt més afectats per l'atur que la població autòctona. I el suport incondicional al sistema econòmic que fomenta la desigualtat i ha causat la crisi que patim. I que, a més, posa en perill la supervivència del planeta.

Els estats fan servir aquesta violència per sotmetre els ciutadans i aconseguir que, mitjançant la por que el mateix sistema crea, siguin ben dòcils al dictat del poder. Quines eines tenim a l'abast per reduir aquesta violència? 1/ exigir transparència en la gestió dels òrgans de govern i l'administració del diner públic; 2/ **la participació ciutadana en la presa de decisions** i en l'aprovació i liquidació dels pressupostos. Cal vetllar que qui governa s'ajusti al programa electoral que presentà per a les eleccions. Això ho aconseguirem si prenem part activa o donem suport a les organitzacions que ho tenen com a objectiu. I, sobretot, analitzant bé els programes electorals sense deixar-nos enlluernar per promeses enganyoses que després no es compleixen.

Xarxanet.org.

Dilluns, 10 de maig de 2010

PREMIS MUNDIALS DEL BON GOVERN. ONU I LA GENERALITAT DE CATALUNYA

L'ONU coorganitza amb la Generalitat el lliurament dels premis mundials al bon govern, la transparència i l'e-government. La entrega tindrà lloc a Barcelona el 23 de juny en un acte que comptarà amb la presència del sot-secretari general de l'ONU. L'acte de lliurament anirà precedit de dos dies de debats amb gestors públics i experts de tot el món sobre bones pràctiques, participació i e-government. Al final de les jornades es podria aprovar una Declaració de Barcelona sobre transparència i bon govern.

Les Nacions Unides coorganitzen aquest any el lliurament dels seus Premis al Servei Públic i a l'E-government amb la Generalitat de Catalunya (Direcció General de Participació Ciutadana) i celebrarà la cerimònia d'entrega a la ciutat de Barcelona el 23 de juny. L'acte reunirà a la ciutat prop de 400 representants de governs de tot el món i comptarà amb la presència del sot-secretari general de l'ONU per a Afers Econòmics i Socials, Sha Zukang, la vicepresidenta del govern central, M. Teresa Fernández De la Vega, el president de la Generalitat, José Montilla i el conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, Joan Saura. El lliurament anirà acompanyat de dos dies de debats (21 i 22 de juny) amb gestors públics i experts que haurien de culminar amb l'aprovació d'una Declaració de Barcelona sobre pràctiques de bon govern i transparència.

Es tracta del primer cop que l'ONU coorganitza el lliurament dels guardons amb un govern i celebra la cerimònia d'entrega fora de les seus de Nacions Unides. Cal recordar que el Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació va guanyar el Premi al Servei Públic l'any 2008 per l'impuls de la participació en el procés d'elaboració de decisions polítiques mitjançant mecanismes innovadors.

Dia del Servei Públic de les Nacions Unides

L'any 2003, l'Assemblea General de les Nacions Unides va designar el 23 de juny com a Dia del Servei Públic amb la voluntat de celebrar la importància del servei públic a la comunitat, destacar la seva contribució en processos de desenvolupament i reconèixer el treball dels servidors públics.

Recull de Premsa

PUNT DIARI

Dimarts, 11 de maig de 2010

US PUC FER UNA CONSULTA?

La galeria. JOSEP PUJOL I COLL. Demaneu a un publicista que us organitzi una campanya per a un producte del tot ociós per als possibles usuaris, a qui per al consum d'aquest no-res se'ls obligarà a pertorbar la seva pau dominical i que aspira a captar un segment clientelar vastíssim: tot el país adult. Se li adverteix que el pressupost per a la campanya és zero, el suport institucional, nul, i la competència, deslleial. Encara hi ha qui creu que un vint per cent de participació en les consultes per la independència, sota aquestes condicions, equival a un fracàs? Ara els barcelonins han de decidir democràticament la configuració de la Diagonal, en una consulta força més vinculant a la qual s'hi han destinat dos milions d'euros, segons la versió oficial, i quatre, segons l'oposició. Per molt odioses que siguin les comparacions, seran inevitables. També els gironins, en un altre ordre de coses, estem cridats a consulta per l'Ajuntament. En la recta final de la fase de diagnòstic, la web del Pla Estratègic de Cultura de Girona encara admet i demana la participació dels ciutadans sobre l'opinió que hom té sobre el paper dels diversos sectors culturals de la ciutat. I el proper 5 de juny hi ha prevista una jornada participativa oberta per discutir i concretar les línies estratègiques que, un cop consensuades, han de marcar les línies directrius de la cultura a la ciutat de Girona per a un futur que ultrapassi diversos mandats municipals. Participar, votar, decidir, mullar-se, cansa. A tots tres exemples se li pot trobar una excusa per no involucrar-s'hi: si una consulta no és vinculant, l'altra té uns plantejaments discutibles, i la tercera demana creativitat i crítica constructiva, força més que emetre un vot. Jo sóc del parer que si me'l demanen, el parer, els el dono. Amb una mica de sort en faran alguna cosa. I, si no, de vegades hi quedés ben descansat.

PUNT DIARI

Dimarts, 11 de maig de 2010

CAL DRAC ÉS EL NOM ESCOLLIT PER VOTACIÓ POPULAR PER AL NOU ESPAI JOVE

El nou espai jove de Banyoles, estrenat el mes de març, portarà el nom de Cal Drac. El nom es va poder escollir per votació popular entre sis opcions, en el marc de les activitats del programa Pla B, una iniciativa de l'Ajuntament que té com a objectiu oferir propostes d'oci alternatiu als joves. El nom que ha tingut més èxit, amb 115 vots, havia estat proposat per Mar Vilà. La resta d'opcions que es podien escollir eren Espai Jo B, Generació B, Joves B, Pla B i Punt@jove. El nou equipament ocupa un edifici de nova planta, aixecat al costat de can Quim del Rec, a tocar del camp de futbol vell. Amb aquesta posada en servei, la ciutat ha solucionat el problema que durant uns anys havia suposat no disposar d'uns locals fixos per a les entitats juvenils.

DIARI DE GIRONA

Dimarts, 11 de maig de 2010

JOVENTUT OBRE UNA PÀGINA A FACEBOOK

La regidoria de Joventut, Obres, Serveis i Fires de Santa Coloma de Farners ha obert una pàgina a Facebook per mantenir un contacte directe amb els ciutadans en temps real. A partir d'ara, el regidor Josep Lluís Pérez, informarà puntualment i minut a minut de les iniciatives i de la feina que es fa des de les seves regidories.

DIARI DE GIRONA

Dimecres, 1 de maig de 2010

L'AGENDA 21 DE PALAMÓS, CALONGE I VALL-LLOBREGA TÉ PARTICIPACIÓ VEÏNAL

La redacció de l'Agenda 21 local que els municipis de Palamós, Calonge i Vall-llobrega estan elaborant des de finals de l'any passat, inicia ara el procés de participació ciutadana. Aquests tres municipis mancomunats treballen de manera conjunta la redacció de les seves respectives agendes

Recull de Premsa

21 locals, amb l'objectiu d'optimitzar recursos i entenent que els documents resultants amb totes les propostes mediambientals, socials i econòmiques plantejades, s'hauran d'aplicar en una àrea geogràfica comuna però amb la independència i especificitats de cada municipi. La confecció de les agendes té un cost global de 120.719,99 euros, dels quals un 90% aproximadament és aportat per la Diputació de Girona i la resta, i de manera ponderada (en funció de l'extensió territori, o el nombre d'habitants), pels tres ajuntaments.

PUNT DIARI

Dimecres, 12 de maig de 2010

ANIMEN ELS VEÏNS DE VALL-LLOBREGA, CALONGE I PALAMÓS PER L'AGENDA 21

Els alcaldes de Calonge, Palamós i Vall-llobrega, Jordi Soler, Maria Teresa Ferrés i Rufino Guirado, respectivament. Foto: A.V.

Els alcaldes de Palamós, Calonge i Vall-llobrega, Maria Teresa Ferrés, Jordi Soler i Rufino Guirado, respectivament, van animar aahir els seus vilatans a participar activament en la redacció de l'Agenda 21, que marcarà les accions del pla d'acció local per a la sostenibilitat dels tres municipis. Per facilitar la participació ciutadana, els redactors de l'Agenda 21 mancomunada, Spora, tenen previst, a part de l'oficina virtual i una altra d'itinerant pels tres municipis, fer tres tallers. El primer, que és d'informació, es farà entre el 25 i el 27 de maig. El segon taller, de diàleg, es farà el mes de setembre, i el tercer, el de decisió, a l'octubre. «El que volem és que el document sigui validat per la societat», va afirmar el responsable de l'entitat redactora, Pere Serrano. La redacció de l'Agenda 21 dels tres municipi es va fer a principi d'any, amb un pressupost de 120.000 euros, dels quals el 90% els assumeix la Diputació de Girona. I es preveu que els plenaris dels tres municipis aprovin el seu pla, que serà individual, encara que amb aspectes territorials conjunts, entre els mesos de gener i febrer vinents.

L'ACTUALITAT DEL BAIX MONTSENY

Dimecres, 12 de maig de 2010

ERC DE BREDÀ FA UN BALANÇ POSITIU DE LA FIRA D'ENTITATS

ERC de Breda ha emès un comunicat on fa balanç de la Fira d'Entitats de Breda i en el que considera que el canvi d'emplaçament que s'ha fet enguany ha estat positiu. Segons ERC, la celebració de la Fira al centre del poble és "necessària per a la unió d'aquest esdeveniment anual amb el comerç i, alhora, amb el nostre patrimoni històric".

La formació recorda que la Fira ja se celebrava al centre de la vila i va ser canviada. Ara, assenyalen, "aplaudim que s'hagi tornat a connectar el nucli amb la Fira i, a més, evitant els problemes de trànsit ubicant-la a la plaça Lluís Companys".

D'altra banda, ERC de Breda també ha destacat la tasca portada a terme per la Comissió de Festes "mostrant que la participació ciutadana en la presa de decisions és útil". Finalment, la formació també destaca l'agermanament amb Breda di Piave esperant que els lligams amb aquesta població vagin més enllà de festes i celebracions, "i fructifiquin en intercanvis de caràcter econòmic i també cultural amb permanència en el temps".

ELRIPOLLESDIGITAL.COM

Dimecres, 12 de maig de 2010

DEBAT SOBRE COM GESTIONAR SANT MIQUEL

Aquest mes de maig l'ajuntament de Setcases comença un procés de participació ciutadana sobre la muntanya de Sant Miquel. L'objectiu d'aquest procés de reflexió pública és trobar la millor planificació i gestió per aquest bosc que és de propietat de la Generalitat de Catalunya però on

Recull de Premsa

L'ajuntament hi té drets de pastures i fustes, entre altres. Recordem que fa un any i mig aproximadament, va sorgir la polèmica sobre una tal•la de fusta a l'obaga de Carboners, situada a la zona.

L'alcalde de Setcases, Jaume Busquets, ja ha afirmat a Televisió del Ripollès que no sap quines conclusions es trauran d'aquest procés però creu que la prioritat és la neteja d'aquest bosc. Aquestes jornades de reconeixement i de debat tindran lloc el 15 i 29 de maig a la plaça dels estudis i hi participaran diverses institucions com el departament de medi ambient i Ripollès Desenvolupament. Entre altres, es farà una sortida guiada i de reconeixement pel bosc dels carboners, i tallers de debat sobre els valors i usos del bosc i sobre els instruments de planificació i gestió. L'ajuntament de Setcases convida a tothom a participar-hi.

RADIO PALAFOLLS

Dimecres, 12 de maig de 2010

LLORET DEMANA LA PARTICIPACIÓ CIUTADANA A LA NETEJA DELS BOSCOS.

Lloret és un dels municipis que més afectacions va tenir després de la nevada del 8 de març. A banda del nombre d'abonats sense subministrament elèctric, els boscos del municipi s'han vist molt afectats i l'entorn natural de Lloret va quedar molt malmès.

Després de la neteja urgent dels camins, ara cal desbrossar els boscos per reduir el risc d'incendis per aquest estiu.

Per a posar-hi remei, l'Ajuntament organitza una neteja ciutadana aquest dissabte i fa una crida per a trobar voluntaris. No cal reunir requisits especials, sinó només tenir ganes de fer feina i portar un calçat còmode.

El govern de Lloret assegura que s'ha de ser conscients que entre tots cal mantenir els boscos, tant si són públics com privats.

Les mateixes fonts apunten que hi ha zones prioritàries per netejar de restes vegetals, com ara les franges perimetrals de les urbanitzacions, que degut a la nevada han quedat molt malmeses. S'espera que en el termini de 6 mesos tot el municipi quedi ben net.

De moment, dissabte s'ha organitzat la primera neteja ciutadana en el bosc de Puig de Castellet, a tocar del poblat ibèric.

DIARI DE GIRONA

Divendres, 14 de maig de 2010

L'AJUNTAMENT I LA FEDERACIÓ CATALANA PROMOUEN EL VOLUNTARIAT

Instal•len un punt d'informació itinerant a diferents barris de la ciutat fins al proper octubre

La taula informativa ja ha començat a recórrer els barris gironins.
ajuntament de Girona

L'Ajuntament de Girona ha signat un conveni amb la Federació Catalana de Voluntariat Social per promoure el voluntariat. L'eix central de la campanya serà la instal•lació d'un punt d'informació itinerant de voluntariat que s'anirà ubicant en diferents punts de la ciutat. La propera sortida del punt d'informació al carrer serà avui al matí, a la plaça de l'Hospital. La campanya durarà fins a l'octubre.

Recull de Premsa

GENCAT.CAT

Dissabte, 15 de maig de 2010

SETCASES (RIPOLLÈS) DEBAT DES D'AVUI EL FUTUR DE LA MUNTANYA DE SANT MIQUEL EN EL PRIMER PROCÉS PARTICIPATIU SOBRE UN BOSC PÚBLIC

Aquest matí, el secretari general d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, Joan Boada, i el director dels Serveis Territorials de Medi Ambient i Habitatge a Girona, Emili Santos, han presentat el procés participatiu a veïns i agents del municipi. Una trentena de participants han visitat el bosc dels Carboners a la muntanya de Sant Miquel abans d'aportar les seves propostes sobre la seva gestió

El municipi de Setcases (Ripollès) debat des d'avui el futur del bosc de la muntanya de Sant Miquel, un patrimoni forestal públic protegit però que també té usos ramaders, de lleure, d'aprofitament forestal, etc. Una trentena de veïns i agents del poble, que té uns 160 habitants, han participat aquest matí en la primera sessió de debat sobre la gestió del bosc. Es tracta del primer procés participatiu sobre un bosc públic a Catalunya i l'ha engegat el Departament de Medi Ambient i Habitatge en col·laboració amb la Direcció General de Participació Ciutadana de la Generalitat. El procés consta de dues sessions, la d'avui i una segona el dia 29 de maig.

El secretari general d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, Joan Boada, i el director dels Serveis Territorials de Medi Ambient i Habitatge a Girona, Emili Santos, han presentat la primera jornada d'aquest procés participatiu. Els assistents han visitat el bosc acompanyats de Santi Farriol, enginyer tècnic forestal del Ripollès, i del consultor ambiental Josep Maria Mallarach. L'objectiu és descobrir els valors naturals, econòmics i socials d'aquest espai natural. Els participants han fet un treball individual de reflexió sobre els valors més importants del terreny forestal i les seves aportacions es posaran a debat en la pròxima sessió del procés, el 29 de maig.

L'objectiu d'aquest procés participatiu és incorporar la ciutadania en la planificació i gestió de la muntanya de Sant Miquel, que ocupa un 78% de la superfície del municipi de Setcases. Durant les dues sessions es donen a conèixer els instruments de planificació i gestió del bosc, que han generat algunes controvèrsies entre els agents el territori. Entre altres qüestions, es pregunta als veïns si consideren que els plans de gestió de la muntanya són adequats, si està prou garantida la conservació dels valors naturals, quins usos haurien de prevaldre o si té sentit fer un aprofitament forestal del bosc.

La segona sessió de debat tindrà lloc el **29 de maig**, on es presentarà el resum de valoracions i reflexions de la visita al bosc que s'ha fet avui. Els participants es dividiran en grups per debatre i posar en comú els valors més destacats de l'espai forestal. En aquesta segona sessió també es debatrà sobre diverses qüestions relacionades amb els usos i gestió del bosc, i es posaran en comú els treballs i aportacions dels participants. Finalment, s'analitzaran les diverses alternatives.

El procés de participació inclou dues sessions de debat amb alumnes de 4rt d'ESO del SES Germans Vila Riera de Camprodon. La primera sessió ha tingut lloc aquesta setmana i ha servit per presentar als alumnes el procés de la muntanya de Sant Miquel i implicar-los en el procés participatiu. Actualment, hi ha obert un grup a la xarxa social Facebook on els alumnes poden pensar sobre els diferents usos i valors, i reflexionar sobre la seva implicació. Aquest espai virtual servirà per extraure arguments que s'exposaran en la segona sessió de debat, que tindrà lloc el 25 de maig. En aquesta segona sessió, els alumnes es dividiran en sis grups, cada un d'ells amb un rol vinculat a uns determinats usos de la muntanya, i defensaran els usos i valors que ells representen. A partir dels resultats, els alumnes elaboraran el seu manifest i el traslladaran a la Generalitat.

Recull de Premsa

DIARI DE GIRONA

Dissabte, 15 de maig de 2010

QUAN ELS VEÏNS DECIDEIXEN EL FUTUR DEL BOSC

Setcases viurà el primer procés participatiu de Catalunya sobre la gestió d'un espai d'aquestes característiques

El bosc públic de Sant Miquel envolta la el nucli urbà de Setcases

SETCASES | XAVIER VALERI

El secretari general d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, Joan Boada, i el director dels Serveis Territorials de Medi Ambient i Habitatge a Girona, Emili Santos, avui, presentaran la primera sessió del procés participatiu sobre la gestió del bosc de la muntanya de Sant Miquel a veïns i agents de Setcases. Després, els participants visitaran el bosc i podran aportar les seves propostes sobre la seva gestió. Es tracta d'un patrimoni forestal públic, però amb usos ramaders i d'aprofitament forestal. La segona sessió tindrà lloc el 29 de maig.

La muntanya de Sant Miquel és una forest de titularitat pública, de 3.894 hectàrees, adscrita al Departament de Medi Ambient i Habitatge. El bosc públic de Sant Miquel ocupa un 78% de la superfície del municipi i envolta la quasi totalitat del nucli urbà de Setcases. La seva gestió està planificada a través d'un projecte d'ordenació de 2003 que té vigència fins l'any 2015. La finca forma part del PEIN, de la Xarxa Natura 2000 i pels seus valors cinegètics, es va incorporar a la Reserva Nacional de Caça de Freser-Setcases.

El maig del 2008, cinc entitats ambientalistes van aturar la tala de l'obaga dels Carboners un bosc de pi negre de la muntanya de Sant Miquel. Llavors, després d'una reunió entre representants del Departament de Medi Ambient i de l'Ajuntament de Setcases, es va acordar el procés participatiu que avui es presenta

Es tracta del primer procés participatiu sobre un bosc públic a Catalunya i l'ha engegat el Departament de Medi Ambient i Habitatge en col·laboració amb la Direcció General de Participació Ciutadana de la Generalitat. L'objectiu és incorporar la ciutadania en la planificació i gestió de la muntanya de Sant Miquel.

Durant les sessions d'avui es donaran a conèixer els instruments de planificació i gestió del bosc, que han generat algunes controvèrsies entre els agents el territori. Entre altres qüestions, es preguntarà als veïns si consideren que els plans de gestió de la muntanya són adequats? Si està prou garantida la conservació dels valors naturals? Quins usos haurien de prevaldre? Si té sentit fer un aprofitament forestal del bosc?

A les 11h, el secretari general d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, Joan Boada, i el director dels Serveis Territorials de Medi Ambient i Habitatge a Girona, Emili Santos, presentaran la primera jornada d'aquest procés participatiu. A les 11.30 h, els assistents visitaran el bosc acompanyats de Santi Farriol, enginyer tècnic forestal del Ripollès, i del consultor ambiental Josep Maria Mallarach. L'objectiu és descobrir els valors naturals, econòmics i socials d'aquest espai natural. Posteriorment, els participants faran un treball individual de reflexió sobre els valors més importants del terreny forestal.

En la sessió de debat del 29 de maig es presentarà el resum de valoracions i reflexions de la visita al bosc de la primera sessió.

Recull de Premsa

GUIA DE ROSES

Dilluns, 17 de maig de 2010

PRESENTACIÓ ASSOCIACIÓ CIUTADANA PER A LA PARTICIPACIÓ, ACP ROSES

L'U de maig del 2010, va néixer a Roses l'entitat Associació Ciutadana per a la Participació (ACPROSES) com a resposta a la voluntat de participar en aquelles actuacions que afecten el nostre entorn urbà. La seva missió serà recollir les propostes dels ciutadans de Roses a fi de millorar no solament la nostra imatge de qualitat sinó també la nostra realitat.

Associació Ciutadana per a la Participació

ACP
ROSES

Per a què les propostes no puguin llegir-se com a atac o defensa dels diferents partits, evitem les consideracions polítiques cenyint-nos només a la conveniència de les diferents aportacions i cercant al mateix temps la seva viabilitat com a ajuda en la realització.

ACPROSES està oberta a tots els ciutadans de Roses i també a tots els qui tenen a Roses el seu lloc de treball o de descans, ja que considerem que el nostre entorn urbà els afecta igualment i les seves possibles aportacions poden ser positives per a tots. La inscripció a ACPROSES és lliure i gratuïta. S'estableix un calendari funcional de desenvolupament mensual a fi de rebre les diferents propostes i presentar-les a l'administració, entitats i mitjans de comunicació amb la intenció que no quedin només com un llistat sense fons sinó que estiguin vives i serveixin d'ajuda o inspiració per a qui vulgui aprofitar-les.

Les autories de les diferents propostes portaran la signatura de l'autor o un pseudònim si l'autor prefereix no ésser identificat. No es presentarà públicament cap proposta que no tingui les mesures de correcció convenients.

Declaració d'intencions

Participativa: És l'essència d'aquesta Associació. Com a mitjà per a intervenir en la millora del nostre entorn en tots els seus aspectes de convivència (culturals, urbanístics, promocionals, turístics). Amb aquesta finalitat, ACPROSES respondrà a tots els comentaris que les seves propostes generin en els diferents fòrums de debat.

Apartidista: ACPROSES està formada per persones, cadascuna amb les seves opinions i preferències polítiques, però ACPROSES no recolza ni recolzarà a cap partit, i les seves propostes estan a disposició de qui vulgui escoltar-les. Per l'ordre natural de les coses, el seu destinatari serà el govern, sigui del color que sigui, però també poden ser-ho altres institucions que intervinguin en algun dels temes proposats per ACPROSES.

Independent: És l'ampliació de la declaració anterior a qualsevulla altra esfera d'influència. Els poders polítics, econòmics i doctrinals ja tenen els seus propis canals de publicitat. ACPROSES es reserva per a ús i gaudi exclusiu dels ciutadans

Política: doncs política és qualsevulla actuació ciutadana conjunta.

Aconfessional: Tal com s'ha explicat en el primer punt, els membres de l'associació tenen les seves opinions i preferències religioses, però ACPROSES no recolza ni recolzarà cap Església com a tal. Acolirà les propostes de tots sense esmentar motius religiosos, solament ciutadans.

Sense subvencions i sense ànim de lucre: Aquest punt no necessita cap aclariment. Sense quota d'entrada ni de sortida.

Bilingüe: El idioma natural propi de ACPROSES es el catalán porque ésta es la lengua histórica de Catalunya. Pero, al mismo tiempo, es nuestro interés disfrutar de este don maravilloso que también nuestra Historia nos ha proporcionado y que es el conocimiento de otro gran idioma, el castellano, perfectamente compatible con el catalán pues compatibles son las lenguas que permiten la comunicación que hace posible la participación, primera finalidad de esta Asociación. Por ello, los

Recull de Premsa

dos idiomas, catalán y castellano serán los vehículos de comunicación en nuestras propuestas y comentarios.

Associació Ciutadana per a la Participació. <http://www.acp-roses.blogspot.com>

PUNT DIARI

Dilluns, 17 de maig de 2010

EL PLA DE BARRIS DE SANT FELIU DESENCALLARÀ FINALMENT EL PROJECTE DE LA PLAÇA DEL PUIG

L'Ajuntament diu que abans que s'acabi aquest any es començaran les obres en aquesta zona reivindicada del barri

Un grup de nens participen en l'elecció d'un logotip pel barri. Foto: PREMSA SANT FELIU.

El projecte d'intervenció del pla de barris de Sant Feliu desencallarà aquest 2010 la formació de la plaça del Puig, ja que la meitat és de propietat privada. Aquest any quedarà tancada la negociació amb el propietari i abans d'acabar l'any la plaça, reivindicada, el punt cèntric de tot el barri, tindrà llum

verd perquè s'hi comencin les obres. El projecte d'intervenció abasta el barri del Puig i part de l'Eixample de Llevant i disposa d'una inversió de 5,6 milions d'euros, finançats a meitats entre l'Ajuntament i la Generalitat. La inversió s'ha d'implementar entre el 2009 i el 2013. Un 20% d'aquesta quantitat de diners corresponen a actuacions socioeconòmiques, que és el que, per llei, estableix el pla de barris. La plaça costa 800.800 euros dels quals el pla n'aporta 371.000.

El barri del Puig és un de tants barris que, amb el temps, s'han envellit i necessiten una intervenció municipal perquè recuperi la cohesió com a barri, que recuperi els establiments que han anat tancant i que la gent hi torni a viure. El fet que s'hi hagin tancat comerços, hi faltin zones per a vianants o bé que les voreres siguin molt velles –daten del 1800–, fa que el manteniment sigui necessari. La immigració del barri –un 17%– és molt variada i no constitueix cap problema de convivència, però aquest pla pretén integrar-la.

La plaça del Puig

El pla general del 1985 ja preveia que allò seria una plaça, però era privada. El pla general del 2006 articulava la plaça i també estipulava la viabilitat del projecte, però les circumstàncies econòmiques del 2006 fins al 2010 han canviat i s'ha hagut de renegociar amb el propietari de les naus que hi ha a la plaça.

Un altre àmbit per rehabilitar és la plaça del Sol. Es tracta d'un espai que tampoc no tenia viabilitat econòmica, segons el previst al pla general, ja que només es podia adquirir per compra o per expropiació. Malgrat que és molt difícil formular canvis a dins del pla de barris, sí que es permet canviar l'ordre de les actuacions, sempre que es respectin els imports previstos per a final d'any. Així doncs, la plaça del Sol s'avançarà en el temps –almenys així ho explicava el regidor d'Urbanisme, Miquel Lobato–. Lobato va explicar que l'aprovació del projecte es farà entre juny i juliol, no més tard. Segons Josep Maria Isern, membre de l'agrupació veïnal del barri, el pla «també dóna molta importància al vessant cultural», i posa com a exemple el descobriment, fa poc temps, d'uns safaretjos desconeguts pel 90% de la gent. Entre les actuacions urbanístiques més notòries hi ha la reurbanització de carrers, de la plaça del Puig, a més del mobiliari urbà, connexions al clavegueram, façanes, voreres instal·lacions d'enllumenat –moltes de les quals ja s'han fet amb els fons del POUM. Tot i això, encara s'han de fer alguns carrers transversals.

Parlen els ciutadans

Les millores en l'edifici dels safaretjos és un dels exemples en què la participació ciutadana té més pes, ja que l'ús cívic d'aquest emplaçament, al qual es destinaran 300.000 euros, es decidirà amb la gent. L'agrupació de veïns, però, mostrava una mica de preocupació per actuacions com les escales

Recull de Premsa

mecàniques que es volen instal·lar al carrer de la Penitència perquè, segons Josep Maria Isern, «a molts els passarà a un metre de la porta». Es tracta d'un carrer amb dos trams d'escales i un tall de carrer amb molt de pendent. L'actuació d'aquest carrer, a causa de la complexitat del que s'hi ha de projectar i parlar amb el veïnat, encara no té data d'inici. Tot i això, Urbanisme afirma que és un dels aspectes en què més se'ls ha de tenir en compte i que no es farà res sense que abans s'hagi consensuat. Si bé ja es pot trobar informació sobre el projecte al centre cívic Tueda, està previst que més endavant l'oficina d'informació del pla de barris s'instal·li a la Casa Albertí.

Veïns, al peu del canó

Els veïns consideren que a partir d'ara s'ha de posar fil a l'agulla al pla. Segons Josep Maria Isern, el pla de barris soluciona els problemes, «però si s'agafa seriosament». Isern també reconeix que els mesos passen i que avançar en la rehabilitació d'aquest barri ha estat molt feixuc, tot i que ja s'han dut a terme rehabilitacions importants durant els dos últims mandats, com ara l'enllumenat d'alguns carrers. Han estat dos mandats, però, en què els veïns han estat molt mobilitzats, segons explica Isern. També explicava que les seves reivindicacions vénen de fa anys i que durant molt de temps «tothom ens donava suport però no es movien». El moviment veïnal del barri del Puig hi és des de fa anys però el fet que es constituïssin com a agrupació va facilitar les coses a l'hora de buscar interlocutors.

Dinamisme per sobre de tot

I.R

Zona afectada pel Pla de Barris

L'objectiu del pla és que al final del procés els veïns tinguin un barri «dinàmic que sàpiga com treballar amb l'Ajuntament», com diu Ana Ampudia, coordinadora del projecte.

Pel que fa a actuacions socials concretes, cal destacar com a novetat el banc del temps. Es tracta de proporcionar un lloc d'intercanvi de recursos, serveis i habilitats en l'àmbit del barri. D'altra banda, i malgrat que això només són propostes, també es vol tenir en compte la

visió de la dona del barri. Si bé hi havia previst fer el servei d'informació i atenció a la dona, no es farà perquè ja està situat al centre cívic de Vilartagues.

JOSEP MARIA ISERN

«Volem que s'hi pugui viure»

JOSEP MARIA ISERN

—Quan es va constituir la vostra associació?

—«Fa uns sis anys, quan hi va haver la proposta de fer-hi un pàrquing. Llavors es va formar l'agrupació, convidant tot el barri.»

—La plaça és l'element central.

—«El centre de tot. Ara només són uns aparcaments. Sembla que està mig solucionat, que han arribat a un acord. El que volem és que s'hi pugui viure.»

—Com qualsevol pla de barris, es compta amb la gent, com ho veieu?

—«Demaneu que no tirin pel dret com s'ha fet altres vegades. Costa fer participar. Nosaltres reivindicuem que els veïns més allunyats del centre del barri triïn també els seus representants ja que, per posar un exemple, jo no sé què passa a la zona de l'Asil. Cada zona s'ha de posar d'acord per

Recull de Premsa

nomenar uns representants. Això ja ho vam expressar en la reunió informativa als veïns sobre el pla de barris.»

–Com va anar la reunió?

–«Hi va haver qüestions molt tècniques. També va derivar cap a qüestions molt personals però es va reconduir i la gent va veure que tothom s'hi havia de posar.»

–Què milloraríeu?

–«Nosaltres només vetllarem perquè s'administri bé, tot i que veiem voluntat. El canvi de govern ens va sorprendre però han promès tirar endavant el que estava engegat per l'altre govern.»

PUNT DIARI

Dimarts, 18 de maig de 2010

ES CREA UNA COMISSIÓ CÍVICA PER FER UN SEGUIMENT DEL FUTUR PARC DE LES PEDRERES

L'impuls del pla especial del parc de les Pedreres per part de l'Ajuntament de Girona té resposta en la societat civil, com ho demostra que divendres passat es creés una comissió cívica per poder participar en tot el procés que ha de permetre regular i adequar les Pedreres perquè es converteixi en un gran parc urbà. L'objectiu és participar en la redacció del pla especial i en la divulgació del potencial d'un espai que ocupa unes 150 hectàrees entre la vall de Sant Daniel i el sector de Vila-roja. La comissió cívica és un impuls de l'associació de veïns de les Pedreres i del casal independentista El Forn i va tenir la participació de diversos veïns del sector. El pla especial podria executar-se a partir del 2011.

LO BLAUET. Bloc educatiu de Lluís Lluís Rodríguez

Dimarts, 18 de maig de 2010

RESPONSABILITAT I PARTICIPACIÓ CIUTADANA

En uns temps dominats per la ideologia neoliberal, els rics es van enriquir mentre els pobres es van empobrir. Aquesta ha estat sempre la prova del nou per a distingir entre un partit de dretes i un d'esquerres. Cap partit dels que han governat sota la Constitució del 78 ha deixat d'estar a la dreta, per això les classes treballadores viuen una decepció detràs de l'altra.

Els partits, a mesura que s'aproximen al poder, acostumen a patir un viratge cap a la dreta, de manera que el parlament sembla lluny, tant lluny, que els treballadors es despolititzen i acaben brillant per la seva absència a nivell parlamentari.

Els parlamentaris no són representants de la societat, ni molt menys delegats: representen interessos molt particulars que es canalitzen a través de les grans empreses i corporacions privades; representen aquests interessos dintre del partit, la funció del qual és col·locar els càrrecs públics que defensaran aquests interessos des de les diferents institucions públiques.

Si, a més a més, la legislació està dissenyada de manera que quan es vota s'està donant un xec en blanc als nous ocupants de parlaments i governs, no cal imaginar-se el que passarà perquè ho veiem tots els dies al Telediari.

Els treballadors ho tenen francament difícil per a veure's representats a través la via parlamentària. Però hi ha una cosa que els és més proper i que faria la nostra societat més habitable per a totes les classes socials: la direcció de l'empresa. Si les grans corporacions controlen parlaments i governs, el que cal és controlar directament a les corporacions.

De la mateixa manera que els centres educatius estan regentats en part per Consells Escolars i Consells Socials, amb representació del sector privat, el sector privat també ha d'estar regentat en part per una mena de Consells Ciutadans on estiguin representats accionistes, empresaris, clients, treballadors, associacions i altres interessats en la bona marxa del negoci.

Un fet que ve repetint-se des de fa molt de temps, però que cada vegada es veu més clar, és que el conjunt de la ciutadania és qui paga per la mala gestió de les grans companyies i dels governs. Per a que el capitalisme funcioni bé, els responsables són els qui han de dirigir un negoci. I els responsables són els qui paguen: els jubilats que els congelen la pensió, els treballadors que viuen de l'atur i l'ajuda familiar, els funcionaris que veuen retallats els salaris, els autònoms que perden

Recull de Premsa

vendes, els treballadors que perden capacitat negociadora, els joves que no troben feina i en general, la classe mitja i baixa que veuen com els puguen els impostos en major proporció que a la classe alta, augmentant les diferències socials.

El model de creixement espanyol dels últims deu anys s'ha basat en el creixement de la posició deutora del país respecte a l'exterior (trampa de la prosperitat), deixant l'economia amb un important palanquejament financer (la qual cosa, sigui dita de passada, no és créixer, més aviat és viure a costelles del patrimoni, com acostumen a fer els fills pròdigs de les bones famílies). Les pors difoses per la crisi internacional estan fent retirar el crèdit a aquells que van deixar els diners a la banca espanyola (*moment Minsky*, en honor a Hyman Minsky, el millor teòric del que ens està passant en aquests moments), i ara ens trobarem, durant uns anys, en la situació inversa a la viscuda fins fa un parell d'anys.

El deute públic espanyol baixa de qualitat no per l'endeutament del sector públic, que és un dels més baixos d'Europa, sinó perquè el conjunt de la banca espanyola està sobreendeutada amb l'exterior, per la golosia que van tenir en finançar la bombolla immobiliària, i això ha deteriorat la solvència de tots els passius del país. Ara que la bombolla els ha explotat a la cara, es dediquen a parar la mà entre els més pobres (classe mitja i baixa), i aprofiten per a demanar més polítiques neoliberals sota el lema "quant menys Estat, millor": receptes neoliberals per a curar-nos dels efectes del neoliberalisme. Una solució ràpida a la crisi, per a sortir del pas, és imposar un impost marginal sobre la renda a la classe alta, i revertir aquest diners entre la població. Això animaria la demanda agregada i la producció nacional, ja que els diners dels pobres són per a gastar, mentre que els diners dels rics són per a deixar, alimentant encara més la hipertròfia del sistema financer i aguditzant els problemes de la nostra economia.

Però aquesta solució ràpida no ens eximeix de començar a pensar en desenterrar idees tant velles com la dels *consells de fàbrica* dels "Quaderns de la presó" d'Antoni Gramsci, i tants altres que van lluitar per la igualtat contra els antics règims liberals, perquè a poc a poc anem tornant a aquells temps. Cal que siguin els responsables de les empreses els que les administren, i està fora de lloc pensar que els responsables són els propietaris i directius, almenys per a les empreses a partir de certa dimensió. D'altra banda, al neoliberalisme no se'l combat parlamentàriament, s'ha d'anar a l'arrel del problema que està en la direcció de la gran empresa.

Calen consells socials que orientin l'acció estratègica de les institucions financeres, del govern, de les centrals nuclears, de les elèctriques, les petroquímiques i tantes altres empreses que ens decepcionen una i altra vegada per les seves pràctiques impopulars. Inclús els parlaments haurien d'estar controlats per consells socials, amb ciutadans elegits per sorteig, de manera que es garantís una autèntica representació de la ciutadania a través de la llei dels grans nombres (si convé, s'elimina una de les càmeres).

No sé fins a quin punt els ciutadans estem tant ben educats que totes aquestes coses les veiem impossibles, i són impossibles sobretot perquè rara vegada superem el primer gran escull: creure i estar segurs de que es pot fer un canvi (no que ens faran un canvi), saltar-nos aquest conformisme pessimista que ens ensopeix. Els millors manuals de gestió d'empresa reconeixen que l'administració participativa és molt més efectiva, motivadora i compromesa que una administració autoritària, i donen moltes pautes al respecte. Mantenen l'organigrama per la qüestió de la responsabilitat, però queda dit que aquesta ja no és exclusiva d'empresaris i propietaris acostumats a parar la mà quan alguna cosa va malament (això si no deixen caure l'empresa i desapareixen del mapa deixant al seu darrera un bon rastre de lletres i pagarés incobrables, meravelles de la responsabilitat limitada).

Resumint, que no hi haurà una bona gestió pública ni privada mentre les institucions no siguin dirigides pels responsables de la bona marxa de les mateixes: la ciutadania. No estaria de més llegir les últimes aportacions d'autors de la talla de Mario Bunge o Noam Chomsky, i a casa nostra, grans coneixedors com Francisco Fernández Buey.

Recull de Premsa

DIARI DE GIRONA

Dijous, 20 de maig de 2010

1, 2, 3, LA DEMOCRÀCIA

El nas de la bruixa L'autor lamenta que els processos de participació ciutadana no serveixin per aprofundir en la democràcia.

JORDI VILAMITJANA

Com que la democràcia en majúscules -aquella que garanteix que el poble és qui es governa-, brilla per absència al nostre país (tenim un rei i una monarquia que ens va imposar en Franco; tenim uns diputats i regidors que tria el partit, no el poble; tenim uns jutges constitucionals sotmesos a la voluntat dels partits; tenim un poder polític agenollat als peus del poder econòmic...), allò que es porta més avui és "jugar a ser demòcrates".

Juguem a "1,2,3, la democràcia? Ara pares tu, ara paro jo." Que si un procés participatiu per la Frontissa de Santa Eugènia (encara que s'acabi com el rosari de l'aurora), que si un altre per al Pla d'usos de la Devesa (després ja farem el que voldrem)... A Barcelona, on han anat una mica més enllà i s'han atrevit a preguntar directament a la ciutadania sobre l'avinguda Diagonal (bulevar?, rambla?, cap de les dues?), ha guanyat clarament el "no" al govern de la ciutat. I ara mateix s'estan preguntant justament això: "Qui dimonis ens manava demanar l'opinió del poble? Qui caram ens manava introduir l'opció C?..." El primer tinent d'alcalde i la gerent de sistemes ja han estat dimitits. A Girona, les votacions populars per assumptes polítics municipals estan poc menys que proscrietes. I això que de temes no n'han faltat mai des de fa anys: la variant de la N-II per la Vall de Sant Daniel o l'autopista, per exemple; el pàrquing de la Creu; el TGV pel mig de la ciutat; el soterrament de les vies i l'estació; la frontissa de Santa Eugènia; el pavelló de la Devesa... Però, i ca! La raó és evident: per què els polítics socialistes haurien de tenir cap mena d'interès en la democràcia participativa si la representativa els ha donat 32 anys a cavall del matxo?

Ara, a més, després de l'experiència de Barcelona, segur que han quedat definitivament proscrietes totes les consultes a Girona. Llàstima perquè a mi, entre a) Posar gespa artificial al Parc de les Pedreres, b) Pintar de verd totes les pedres del Parc de les Pedreres, em feia gràcia de triar l'opció c): cap de les dues: reintroduir-hi la tortuga de terra i alimentar-la amb fulles d'enciam tirades des del tren cremallera.

PUNT DIARI

Dijous, 20 de maig de 2010

CREEN L'ASSOCIACIÓ CIUTADANA PER A LA PARTICIPACIÓ

Un grup de veïns ha creat a Roses l'associació ciutadana per a la participació (ACP) amb l'objectiu de recollir les opinions dels rosincs i rosinques sobre temes del poble. L'entitat es defineix com a apartidista, independent i sense ànim de lucre. Es reunirà el primer dilluns de cada mes per discutir les propostes i traslladar-les a les institucions.

PUNT DIARI

Dijous, 20 de maig de 2010

NIUS A PALAFRUGELL

Els alumnes de primer d'ESO de l'Institut Frederic Martí Carreras de Palafrugell, amb l'ajuda de l'Ajuntament, han penjat 10 nius d'oreneta artificials al centre educatiu. La mesura forma part de l'acció que estan fent els alumnes des de fa tres anys en el projecte Oreneta, que consisteix a fer el cens de l'oreneta cuablanca al municipi. Per tal de dur-lo a terme, l'alumnat es passeja pels carrers de la vila fent l'observació directa i el recompte de nius, l'estat i l'ocupació. Aquestes dades s'anoten i es fan saber als promotors del projecte, la Fundació Territori i Paisatge i l'Institut Català d'Ornitologia. Fent el cens han descobert que hi ha carrers del poble especialment plens de nius, tals com el carrer Ample (a prop del safareig), el carrer Cases Noves i el carrer Velázquez. El Projecte Orenetes és una iniciativa d'estudi dels ocells en el medi urbà que es basa en la participació ciutadana i en el

Recull de Premsa

seguiment dels nius de l'oreneta cuablanca (*Delichon urbicum*) als pobles i ciutats de Catalunya. L'oreneta cuablanca és una espècie protegida, així com els seus nius. La iniciativa d'aquest projecte a l'institut va venir de la mà de la veterinària, Carme Martínez Margenat i el seu marit Jaume Ros Piera, que és el coordinador a Palafrugell del projecte i el que farà l'informe final.

EL 9 NOU. CAT

Dijous, 20 de maig de 2010

LA GENERALITAT DEIXARÀ QUE ELS VEÏNS DE SETCASES TRIÏN COM VOLEN EL BOSC

Aquesta és la primera vegada que la Generalitat dona aquesta possibilitat als veïns d'un municipi, i l'experiència es farà servir com a prova pilot.

Ruth Espuny. El Departament de Medi Ambient de la Generalitat ha iniciat un procés de participació ciutadana per com s'ha de gestionar el bosc públic de la muntanya de Sant Miquel de Setcases, procés que es tindrà en compte per elaborar el nou pla d'ordenació forestal.

Aquesta iniciativa ha sorgit després d'algunes controvèrsies entre veïns i titulars dels boscos de la muntanya com la que hi va haver l'any 2006 sobre una tala d'arbres que es volia fer a l'obaga dels Carboners i que la pressió veïnal va aturar.

L'objectiu principal és incorporar la ciutadania en la planificació i gestió d'aquest bosc públic, que ocupa bona part del terme de Setcases, però prèviament s'hauran donat els instruments necessaris per fer aquesta gestió i s'haurà valorat quines millores són necessàries per aquesta planificació.

La muntanya de Sant Miquel ha estat aprofitada històricament pels veïns de Setcases i en els últims cent anys les administracions que l'han tingut al seu càrrec l'han gestionada amb criteris tècnics per intentar compatibilitzar l'aprofitament forestal, la ramaderia i el lleure, amb la seva preservació global. Malgrat que la propietat és de la Generalitat, aquesta està gravada amb una servitud de pastures, llenyes i fustes, en favor de l'Ajuntament de Setcases i els seus veïns.

El bosc públic de la muntanya de Sant Miquel de Setcases va saltar a la palestra l'any 2006, quan el Departament de Medi Ambient va decidir fer una tala d'arbres a la zona dels Carboners. En aquell moment, l'oposició veïnal va recollir 2.000 signatures i les entitats ecologistes que hi van donar suport van aconseguir un informe de Medi Natural que deia que era contraproduent perquè es tractava d'un dels boscos madurs més importants del Ripollès. També hi va ajudar que formés part de l'espai d'interès natural de les capçaleres del Ter i del Freser i de la Xarxa Natura 2000, a part d'estar inclòs a la carta del paisatge de la Vall de Camprodon.

La tala es va aturar momentàniament fins que el 2008 la Generalitat i l'Ajuntament van pactar la decisió fins a l'actualització del pla d'ordenació forestal.

DIARI DE GIRONA

Divendres, 21 de maig de 2010

ESCOLES I INSTITUTS GIRONINS RESPONEN A UN REFERÈNDUM SOBRE LA POLÍTICA D'EDUCACIÓ

L'institut Coll i Rodés -a dalt- i l'escola Narcís Monturiol van votar ahir.

Els sindicats tancaran dimarts la consulta adreçada a docents, personal administratiu i pares

Les escoles i els instituts gironins estan participant en el referèndum sobre la política del Departament d'Educació convocat pels sindicats CCOO, Ustec·STEs, FETE-UGT i Aspepc-SPS. La consulta, que es realitza a tot Catalunya, es va obrir el 29 d'abril i es tancarà el proper dimarts 25 de maig.

Recull de Premsa

L'organització del referèndum s'emmarca en la nova campanya de mobilitzacions contra la gestió de la Conselleria promoguda pels sindicats educatius, que per al 29 de maig han convocat una concentració social a Barcelona.

L'escola Narcís Monturiol de Roses i l'institut Ramon Coll i Rodés de Lloret de Mar van fer les consultes ahir. A la primera, hi van votar 144 persones -hi estaven convocats docents, personal administratiu i pares; 141 van dir que no estan d'acord amb la política del Departament. Fins ara, el referèndum s'ha fet en escoles i instituts de Sant Feliu de Guíxols, Santa Coloma, Riudarenes, Blanes, Vilobí, Vilafant, Celrà, Palamós, l'Escala o Salt.

PUNT DIARI

Diumenge, 23 de maig de 2010

SANTA EUGÈNIA DE TER DECIDEIX?

Opinió. Ramon Macaya (*)

"De Santa Eugènia ja en diem el «barri del Ni-ni»"

Trenta-un anys d'ajuntaments democràtics després d'una pacífica, tímida i «bien atada» transició política. Amb una puntualitat inquietant han anat caient eleccions i més eleccions: europees, nacionals, municipals... Progressivament, els centres de poder i de decisió es van allunyant de les nostres vides, de les nostres entitats i associacions de veïns. La plaça del Vi cada dia ens sembla més llunyana. En plena crisi democràtica van apareixent cants de sirena anomenats processos participatius, participació ciutadana... Tot benvingut des de l'Ajuntament, sempre que avaluï les decisions i projectes que surten d'uns despatxos en què, com ha dit recentment un regidor de l'Ajuntament, han de prendre moltes decisions impopulars, però ho fan des d'una visió i informació privilegiades. Per això es desvaloren les opinions dels ciutadans i es deixa d'escoltar-los. Els processos participatius mai no són vinculants, per si de cas.

Al barri-poble de Santa Eugènia de Ter, arran del pla de barris, hem viscut com els processos participatius es manipulen o s'anul·len quan contradueixen els interessos municipals. L'associació de veïns formava part del consell directiu del pla de barris (del qual ens vam retirar l'any passat) i de la comissió de seguiment, però no hem estat escoltats. Tampoc no ha pogut influir mai en les decisions finals. El resultat de tot plegat és un pla de barris (dotat amb gairebé quinze milions d'euros, repartits entre la Generalitat i l'Ajuntament) desaprofitat per la seva mala gestió i manca de complicitat amb els ciutadans involucrats. Superat el temps per desenvolupar el pla de barris (4 anys), les millores que justifiquen la milionària inversió de quinze milions no es veuen enlloc. De Santa Eugènia, ja en diem el «barri del Ni-ni»: Ni plaça del Barco (només s'ha fet la remodelació d'una de les quatre fases), ni aparcament subterrani, ni urbanització de la Frontissa, ni centre per a joves, ni dinamització comercial... La solució seria ben senzilla: una bona gestió dels responsables polítics i tècnics, en qui hem dipositat la nostra confiança a l'hora d'anar a votar. Per això ens hem vist obligats a demanar responsabilitats a la màxima autoritat de la ciutat, la senyora Anna Pagans. Falta un any per a les eleccions, i els veïns i veïnes dels barris de Girona voldríem uns representants que valorin i estimin els carrers, les places, les cases, els ponts, els homes, les dones, els joves i la mainada dels diferents barris que són més enllà del Barri Vell.

(*) President i junta AV Santa Eugènia de Ter

PUNT DIARI

Diumenge, 23 de maig de 2010

VOLEN PARTICIPAR PERÒ NO TROBEN ELS ESPAIS ADIENTS

Camprodon Vilallonga de Ter Setcases Llanars Molló Els joves volen participar en les decisions de caràcter social, però diuen que no tenen espais de participació en els temes que els interessin i que els afecten. Aquesta és una de les primeres idees aportades pels alumnes de quart d'ESO del SES Germans Vila Riera en el debat del procés de participació engegat pel Departament de Medi Ambient

Recull de Premsa

i per la secretaria de Participació Ciutadana per reajustar el pla d'ordenació del bosc públic de la muntanya de Sant Miquel de Setcases.

Els alumnes d'aquest centre públic d'educació secundària obligatòria han obert un procés de debat i de propostes paral·lel al que es du a terme a Setcases. El centre aplega alumnes dels sis pobles de la Vall de Camprodon –Setcases, Vilallonga de Ter, Llanars, Camprodon, Molló i Sant Pau de Segúries–. Les seves propostes seran analitzades juntament amb les de la resta de participants, i els promotors del procés els han remarcat diverses vegades la importància que tenen les seves opinions.

Els joves han fet també una primera reunió que ha estat sobretot informativa. Se'ls ha donat informació sobre què és un procés participatiu, la importància del debat i l'aportació d'idees i la capacitat per arribar a conclusions, i sobre els objectius del procés de Setcases. A part de la metodologia i de la maquinària del procés en si, els alumnes han tingut accés a una àmplia explicació sobre les característiques de la muntanya de Sant Miquel de Setcases, la història dels plans d'ordenació, els valors naturals i ecològics de la zona i, entre moltes altres coses, els usos i aprofitaments.

Tot i que aquesta primera reunió ha estat sobretot informativa, els joves de quart d'ESO del SES Germans Vila Riera ja han apuntat alguns elements de debat. A part de manifestar la voluntat de participar, i de criticar que no tenen els espais que calen per fer-ho, també han insistit en la qüestió dels usos. Cal tenir en compte que molts tenen familiars amb activitats relacionades amb els usos de la muntanya, sigui a la de Sant Miquel o a altres de la vall. Entre altres coses, han apuntat la conveniència o no de mantenir l'activitat ramadera en aquella zona de Setcases, han esmentat l'explotació forestal –si es pot fer l'activitat, si es fa d'una manera sostenible, etc.–, el contrast de sistemes d'ordenació de les zones sense arbres i les arbrades, etc. La participació d'aquests alumnes, que estan coordinats pel professor del centre Joan Avellaneda, s'emmarca en les matèries d'educació ètica i cívica i ciències socials i en l'aposta del SES per ser escola verda.

GUIA DE ROSES

Dilluns, 24 de maig de 2010

PRIMERES PROPOSTES DE L'ASSOCIACIÓ CIUTADANA PER LA PARTICIPACIÓ DE ROSES

Els antics safareigs, l'aparcament de la Piscina Municipal, la rotonda d'accés a Roses i el Museu dels Pescadors son les primeres propostes de l'associació Ciutadana per la Participació de Roses. Recordem que aquesta Associació va néixer com a resposta a la voluntat de participar en aquelles actuacions que afecten el nostre entorn urbà. La seva missió serà recollir les propostes dels ciutadans de Roses a fi de millorar no solament la nostra imatge de qualitat sinó també la nostra realitat.

A continuació us detallem aquestes primeres quatre propostes:

1. Els antics safareigs. A la Riera Ginjolars, prop del carrer Puig Rom, es troba una construcció envoltada per una vella tàpia que oculta una part de la història de Roses: els antics safareigs.

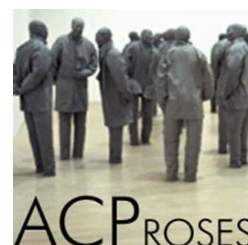
A través d'aquest buit protegit amb reixa de la façana del darrere i que apareix en la foto aèria, pot descobrir-se l'interior d'aquests safareigs públics.

Volem inaugurar les propostes d'aquesta Associació proposant la rehabilitació d'aquesta construcció existent doncs creiem que posseeix moltes qualitats:

- Forma part de la Història de Roses
- Ja es troba en ple espai públic
- La seva recuperació no comportaria problemes administratius
- La seva rehabilitació no sembla molt costosa
- La seva arquitectura és un exemple de dignitat

Per això, s'hauria de:

- Derrocar la vella paret que els envolta
- Rehabilitar la teulada substituint les teules trencades
- Revisar l'estat de l'estructura de fusta

Recull de Premsa

- Reparar pintures i acabats
- Retornar l'aigua a la seva antiga situació.

Per a evitar els conseqüents problemes de seguretat en els nens motivats per la profunditat de la fossa existent, creiem que hauria de modificar-se aquesta profunditat fins a la usual en els estanys públics. Encara que aquest canvi deforma l'antiga realitat d'aquests safareïjos, creiem que és la menys agressiva enfront d'altres possibles (reixa alta com l'actual paret al voltant de l'estructura o barana protectora al voltant de la fossa).

L'actuació hauria d'acompanyar-se amb panell explicatiu i amb fotos de la seva història.

2. Museu dels pescadors. Roses no té un museu específic destinat a rendir tribut a la pesca i als pescadors que formen part de la seva història essencial.

Tribut com a homenatge als qui la van crear, que van viure en ella i van viure amb ella, que la van preservar intacta mentre van poder. Fa anys i fa segles.

La Ciutadella potser no és la millor ubicació ja que està lluny del port, però en aquesta proposta valorem la possibilitat de realitzar, com més aviat millor, aquest homenatge pendent que pugui acollir història, fotos i arts de pesca, escrits i records que encara estan vius. A la restauració del sector Est de la muralla que ara comença seria bo i d'agrair a aquest Ajuntament la inclusió d'aquest museu dels pescadors en el programa a realitzar. Pot ser petit inicialment, pot ser trobarà un altre indret més adient però ja anirà creixent amb les aportacions de pescadors i Confraria, amb fotos i arts de pesca, amb històries, amb Història. Ara es tracta de dur alegria, records i nostàlgia, a més de reconeixement, als nostres pescadors ... i com més aviat millor.

Al mateix temps que rendim aquest homenatge de respecte als pescadors, enriqueim la nostra oferta cultural de cara als nostres visitants al recuperar i explicar una part important de la nostra Història.

Proposem que l'Ajuntament, el govern i l'oposició, tots nosaltres, cooperem a fer possible la creació d'aquest museu, estigui on estigui.

3. L'aparcament de la Piscina. Des de la data de la seva inauguració, a l'aparcament de la Piscina municipal li falten les línies que determinen la situació dels cotxes aparcats. La falta d'aquestes línies provoca el problema que alguns usuaris (com els de la tercera fila de la foto), al deixar els seus cotxes, aparquen en triple fila i impedeixen la sortida dels altres deixant-los encaixonats (com els de la línia central). Aquesta situació queda palesa constantment doncs els altaveus interiors avisen a aquests conductors despistats perquè treguin el seu vehicle que destorba.

Fa uns mesos, el pla Zapatero va permetre asfaltar tota la zona prevista per a l'aparcament però aquestes línies pendents van quedar sense fer per la qual cosa els altaveus segueixen repetint el seu recordatori. Em consta que, en aquest sentit, existeixen propostes municipals per a realitzar l'ordenament de l'aparcament però la nostra proposta és que s'executin com més aviat millor doncs gairebé cada dia hi ha usuaris molestats per tal deficiència. Per partida doble: el que no pot sortir, ha de protestar, ha d'esperar i controlar el seu empipament i el que ha de moure el cotxe, ha d'interrompre les seves activitats, tornar-lo a aparcar i sentir-se avergonyit doncs quan el va deixar segurament no imaginava el que anava a provocar.

Seria desitjable que quan es dibuixin aquestes línies no es redueixi excessivament la capacitat actual de l'aparcament que actualment és de 50 places (més, quan hi ha cotxes en triple fila i menys, quan estan desordenats). Ha de considerar-se que els possibles futurs arbres no haurien de restar places si estan bé situats.

Juanjo Albors. Associació Ciutadana per a la Participació. <http://www.ACP-roses.blogspot.com>

4. Xiprers de benvinguda. Plantar tres xiprers a la rotonda d'accés, trobada dels camins de Figueres, Palau Saverdera i Cadaqués-Llançà, com a símbol d'hospitalitat.

La tradició a Catalunya diu que si a l'accés a casa teva plantes dos xiprers indiques al viatger que allí trobarà casa i menjar quan ho necessiti.

Nosaltres podríem augmentar l'oferta d'hospitalitat afegint un tercer xiprer (pot ser el més gran) com a símbol que també trobarà oci, sol i platja, cultura i tradicions, mar i esport ... perquè no només de pa viu l'home.

Recull de Premsa

Aquests tres xiprers es podrien repetir en diferents rotondes del nostre municipi. La seva repetició segur que produiria estranyesa als nostres visitants que ens preguntarien sobre el perquè d'aquests xiprers, sempre tres, sempre dos mitjans i un gran. Això ens permetria explicar-els aquesta història de les tres hospitalitats i, amb el temps, aquests tres xiprers podrien constituir un símbol, una marca d'identitat dels ciutadans de Roses. Tan sols ens quedarà intentar ser fidels a ella.

Anna Ribera i Juanjo Albors. Associació Ciutadana per a la Participació.

<http://www.ACP-roses.blogspot.com>

ROSES DIGITAL

Dilluns, 24 de maig de 2010

CONVOCATÒRIA- SESSIÓ DE TREBALL

Pla Participació Ciutadana de Roses

Durant el 2007 es van iniciar les tasques d'elaboració del Pla Director de Participació Ciutadana de Roses, iniciativa promoguda per la Regidoria de Participació Ciutadana i subvencionada per la Direcció General de Participació Ciutadana de la Generalitat de Catalunya, que va comptar amb la participació de polítics/ques, tècnics/ques, personal de proximitat, entitats i ciutadania.

A dia d'avui es dóna continuïtat a la tasca iniciada, entrant en profunditat en alguns dels aspectes més destacats del Pla Director, i per fer-ho es vol comptar també en aquesta ocasió amb la participació de la ciutadania, les entitats, els tècnics i tècniques i els polítics i polítiques.

És per aquest motiu que ens posem en contacte amb vostè com a ciutadà i persona interessada per les notícies municipals. Ens agradaria poder comptar amb la seva assistència i participació a la sessió de treball que se celebrarà el proper dijous 17 de juny a les 20h, a la sala de dalt del teatre (segona planta). Volem conèixer la seva opinió.

La sessió de treball tindrà com a objectiu aprofundir en l'anàlisi de les relacions entre la ciutadania i l'ajuntament, així com les seves percepcions sobre l'estat del teixit associatiu i les seves relacions amb l'ajuntament. En una segona fase se celebrarà una sessió de propostes, que es basarà en tot el treball de diagnòstic elaborat per entitats, ciutadania, polítics i tècnics.

Atès que es tracta d'una proposta oberta a totes les persones usuàries del newsletter, a fi d'organitzar el diàleg és necessària la seva confirmació per assistir a la sessió, al correu electrònic:

ensenyament@roses.cat

Esperem que sigui del seu interès

DIARI DE GIRONA

Dimarts, 25 de maig de 2010

LLORET DE MAR. DOTZE ALUMNES DE CINQUÈ SIMULEN UN PLE A L'AJUNTAMENT

Una dotzena d'alumnes de cinquè de primària de les escoles de Lloret de Mar es van reunir ahir a l'Ajuntament per simular un ple municipal al voltant de la millora de l'espai públic i el civisme. La iniciativa, que es fa la tercera vegada que se celebra a la ciutat, té com a objectiu conscienciar els joves en la política municipal. Enguany, doncs, a petició del consistori el tema tractat va ser la millora de l'espai públic i el civisme. I més concretament, van fer èmfasi en la reforma de la plaça de la Magnòlia de Lloret. Fins aquest any, l'Ajuntament havia treballat amb alumnes de tercer de primària, però aquest

Recull de Premsa

El curs es va considerar que podria ser més profitós si es treballava amb alumnes una mica més grans. Els joves escollits treballen durant tot el curs sobre el tema escollit fins arribar al ple.

DIARI DE GIRONA

Dimecres, 26 de maig de 2010

FIGUERES ANUNCIA ELS ACCESSOS PROVISIONALS A L'ESTACIÓ I DIU QUE ELS DEFINITIUS ESTAN ACORDATS

El consistori ha consensuat amb Adif una millor connexió a la infraestructura provisional per a vianants

La cruïlla dels carrers Ramon Reig i Pedreres, on actuarà el consistori.

L'Ajuntament de Figueres ha fet públic quin serà l'accés per a vianants fins a l'estació provisional del TAV i assegura que la connexió de la ciutat fins a la definitiva també està consensuada tot i que els projectes "encara no són oficials". Adif havia fet un projecte, ja aprovat, sobre els accessos a la zona des de la infraestructura fins al barri de Culubret, però el consistori li va demanar un canvi que permetés ampliar les voreres i el passatge fins a la riera Galligans. El govern de la ciutat, per la seva banda, s'encarregarà de complementar aquest tram des del centre de la ciutat fins a l'estació, passant pel passeig Nou, el carrer Avinyonet i el carrer Pedreres.

"Es tracta d'una bona notícia que completarà el projecte de millora que els serveis tècnics municipals estan treballant per als carrers Josep Bonaterra, Ramon Reig i Pedreres", explica el gerent d'Urbanisme, Xavier Ludevid. I és que, malgrat que l'administrador d'infraestructures ja havia aprovat el projecte de connexió a la infraestructura provisional, els han assegurat que incorporaran les modificacions que han de "dignificar l'accés".

Així, s'ampliarà de 1,5 a 3 metres d'amplada del passatge que sortirà de l'estació i connectarà amb el barri d'El Culubret; s'allargarà el mateix passatge fins a la riera Galligans -el projecte inicial quedava a uns 20 metres d'aquest punt i, finalment, es construirà una passera per damunt d'aquesta riera que connectarà amb el carrer Josep Bonaterra-. El projecte preveu, a més, que al pas per a vianants també hi puguin circular bicicletes i a la carretera hi hagi un carril per a cada sentit.

D'altra banda, la millora d'aquest accés per a vianants que durà a terme Adif es complementarà amb un accés d'àmbit municipal que preveu l'ampliació de les voreres nord i sud del carrer Pedreres, que es connectaran amb un pas per a vianants elevat; la reforma de la cruïlla dels carrers Ramon Reig i Pedreres per garantir la seguretat a la zona i, a més, la millora del carrer Josep Bonaterra i la seva connexió amb la passera que construirà l'administrador d'infraestructures ferroviàries. Aquestes dues actuacions permetran garantir l'accés a peu des del centre de la ciutat fins a l'estació provisional, passant pel passeig Nou, el carrer Avinyonet i el carrer Pedreres.

El gerent d'Urbanisme, a més, ha explicat, tot i que assegura que encara no s'ha concretat oficialment, que les quatre administracions implicades -Adif, Figueres, Vilafant i la Generalitat- ja han concretat i acordat els accessos definitius. Malgrat això, assegura que encara no s'han començat a tramitar els projectes. Sigui com sigui, el que sembla clar és que la connexió a la nova estació intermodal tindrà uns accessos més amplis així com també uns vials per a vehicles amb dos carrils per sentit. De fet, fa diverses setmanes, el consistori va iniciar unes **taules de participació ciutadana** amb els veïns de la zona del carrer Avinyonet per intentar consensuar una proposta.

XARXANET.ORG – Entitats i voluntaris per un món millor

Dimecres, 26 de maig de 2010

OBERTA LA CONVOCATÒRIA DEL XVIII PREMI VOLUNTARIAT

El Departament de Governació i Administracions Públiques ja ha obert la convocatòria del Premi del Voluntariat per aquest any 2010. Aquest Premi anual pretén contribuir a fer possibles els projectes de promoció del voluntariat que excel·leixen per la seva qualitat.

Recull de Premsa

Breu resum: Per tal de promoure i fomentar la tasca de les associacions de voluntariat, en tant que són una expressió de la participació ciutadana, aquest Premi pretén guardonar projectes que abastin l'àmbit nacional i l'àmbit local/comarcal de Catalunya i, d'aquesta manera, donar resposta a les necessitats cíviques, socials i culturals del país.

Poden optar al Premi els projectes que compleixin les condicions següents:

- Promoure accions voluntàries i millorar-ne la qualitat i la quantitat.
- Obrir nous camins al voluntariat des de la creativitat i la innovació en els models d'intervenció.
- Donar resposta a les necessitats ambientals, comunitàries, culturals, internacionals i socials de la realitat més immediata del país.
- Cooperar en el creixement humà del voluntariat i vetllar per la seva formació i capacitat tècnica.

Les tres modalitats són les següents:

- Projectes d'àmbit nacional.
- Projectes d'àmbit local/comarcal.
- Premi Votació Popular. Projectes d'àmbit nacional/local/comarcal.

Convocant: Departament de Governació i Administracions Públiques

Termini de presentació de sol·licituds: 15 de juny de 2010

Adreçat a: entitats de voluntariat que estiguin inscrites al Cens d'Entitats de Voluntariat de Catalunya en el moment de la publicació d'aquesta Ordre.

Any de la convocatòria: 2010

DiariForestal.com

Dimecres, 26 de maig de 2010

SET ENTITATS AMBIENTALISTES DEMANEN UN PARC NACIONAL AL NORD DEL RIPOLLÈS

La reclamació, que des del 2001 compta amb el suport del Parlament de Catalunya, es realitza en el marc del procés per determinar el futur de la muntanya de Sant Miquel Els ambientalistes volen que el PEIN de les capçaleres del Ter i el Freser sigui parc nacional. Foto: CEINR

Tres dies abans de la segona i definitiva sessió del procés participatiu per definir el futur de la muntanya de Sant Miquel de Setcases, set entitats ambientalistes han emès un comunicat per demanar que es declari com a Parc nacional -la màxima figura de protecció ambiental- l'actual espai d'interès natural (EIN) de les capçaleres del Ter i el Freser.

L'espai que actualment forma part del PEIN i de la Xarxa Natura 2000 té una superfície de més de 12.500 ha i s'estén per vuit municipis de les valls de Ribes i Camprodon tot i que més del 80% als termes de Queralbs i Setcases. Inclou bona part de la muntanya de Sant Miquel i la totalitat de la baga de Carboners.

Pels ambientalistes demanar ara, en el marc del procés participatiu, la declaració de parc nacional és la "conclusió lògica" tenint en compte que les amenaces a la "integritat" de l'espai perduren 18 anys després de l'aprovació del PEIN i vuit anys després d'una primera resolució del Parlament de Catalunya demanant una figura de protecció (parc natural o nacional). Posteriorment, l'any 2002 el Parlament va aprovar una segona resolució en el mateix sentit i es va presentar una proposta de delimitació de l'espai. Val a dir que els projectes per protegir el nord del Ripollès daten del 1932 amb el Regional Planning i del 1978 amb el Llibre Blanc de la Natura dels Països Catalans.

Segons les entitats signants -la majoria de les quals van aconseguir la tala de Carboners el setembre de 2009- (Grup de Defensa del Ter (GDT), Grup d'Estudi i Defensa de la Natura (GEDENA-Ripollès), AEMS-Rius amb vida (Associació d'Estudi i Millora dels Salmònids), Centre d'Educació Ambiental Alt-Ter, Associació Arç, Associació de Naturalistes de Girona (ANG) i Centre per a la Sostenibilitat Territorial (CST), "la declaració d'un parc nacional o natural no implicaria la pèrdua dels drets de pastura dels ramaders de Setcases, ni tan sols el de fusta i llenyes -en el cas de Parc Natural-. i al

Recull de Premsa

contrari, reportaria molts més beneficis a tot l'ajuntament, i a tots els municipis de la Vall de Camprodon, la Vall de Ribes, i del Ripollès en general”.

EL DIMONI DE SANTA EUGÈNCIA DE TER – Periòdic –e de les eugenienques i els eugenies

Dijous, 27 de maig de 2010

DEMÀ DIVENDRES (28), CONFERÈNCIA A LA CASA DE CULTURA DE GIRONA AMB ELS PRESIDENTS DE TRES AV: SANTA EUGÈNIA, SANT NARCÍS I GÜELL·DEVESA

Participació ciutadana a Girona. Propostes de futur. Amb aquest títol, la CUP de Girona ha volgut posa sobre la taula la implicació dels barris i dels ciutadans en la presa de decisions de l'Ajuntament. Per aquest motiu la formació ha convidat a parlar a Josep Plazas 'Lites', Martí Carreras i Ramon Macaya, presidents de les Associacions de Veïns del Güell·Devesa, de Sant Narcís i de Santa Eugènia, respectivament. També hi participa Marçal Terrades, polític i membre de la CUP de Girona.

DEMÀ DIVENDRES 28 de maig (7.30 de la tarda): Casa de Cultura, Aula C

Decebut pel fet que els actuals integrants del govern municipal ometin la participació ciutadana en la discussió dels grans temes de ciutat, la CUP aposta per fer de la política una qüestió de responsabilitat col·lectiva. La formació creu que l'Ajuntament dissenya processos participatius excessivament rígids (com els dels actuals Pla Estratègic de Cultura o Projecte Educatiu de Ciutat, que tothom coincideix a assenyalar que no donen prou autonomia perquè les entitats facin propostes per tal que siguin aplicades).

D'altres organismes participatius -com les Taules de barri o la Taula de la mobilitat- tampoc han estat suficientment utilitzats per tal de reunir als veïns i veïnes a l'entorn dels problemes del seu dia a dia. Per a la CUP, «la poca sensibilitat de l'Ajuntament cap a la participació ha de modificar-se, especialment si tenim en compte la remodelació de la carretera de Barcelona, un nou projecte faraònic que pot esdevenir una obra de llarga durada i d'una despesa pressupostària notable. La CUP i d'altres entitats de la ciutat ja treballen per tal que el govern de la ciutat, a través d'un procés participatiu, adeqüi el projecte a les necessitats específiques dels barris i d'aquelles persones que hi vivim».

DIARI DE GIRONA

Divendres, 28 de maig de 2010

SET ENTITATS DEMANEN UN PARC NACIONAL AL RIPOLLÈS

El Consorci del PEIN del Ripollès considera més viable la figura de Parc Natural

Les entitats ambientalistes Grup de Defensa del Ter (GDT), Grup d'Estudi i Defensa de la Natura (GEDENA-Ripollès), AEMS-Rius amb vida (Associació d'Estudi i Millora dels Salmònids, Centre d'Educació Ambiental Alt-Ter, Associació Arç, Associació de Naturalistes de Girona (ANG) i Centre per a la Sostenibilitat Territorial (CST) demanen un parc nacional a les capçaleres del Ter (Vall de Camprodon) i del Freser (Valls de Ribes) al Ripollès. La reclamació es debatrà dissabte en el decurs del procés participatiu sobre el futur de la muntanya de Sant Miquel a Setcases. El responsable del Consorci d'Espais Naturals del Ripollès, Esteve Pous, ahir, es va posicionar més a favor de la creació d'un parc natural, en comptes de la d'un parc nacional. Les entitats ambientalistes són les mateixes que van aturar la tala del bosc dels Carboners el 2008 a Setcases.

Pocs dies abans de la darrera sessió del procés participatiu de Setcases, les entitats ambientalistes han emès un comunicat, on demanen la màxima figura de protecció ambiental per a les capçaleres del Ter i del Freser. A Catalunya l'únic espai declarat d'interès nacional és el parc d'Aiguestortes i Estany de Sant Maurici a Lleida.

L'espai pel qual demanen la figura de parc nacional té una superfície de més de 12.500 hectàrees i abasta 8 municipis de les valls de Ribes i Camprodon. Els municipis de Queralbs (Vall de Ribes) i Setcases (Vall de Camprodon) concentren un 80% del possible parc nacional. Ara, aquesta superfície

Recull de Premsa

està sota la protecció de la figura d'espai d'interès natural, la qual les entitats ambientalistes consideren insuficient.

Els ambientalistes argumenten que el Pla d'Espais d'Interès Natural del Ripollès, en actiu des del 1992, s'ha mostrat ineficaz perquè continuen les amenaces a la integritat de l'espai. Les entitats consideren que la declaració d'un parc nacional o natural no implicaria la pèrdua de drets de pastura, ni de fusta i al contrari aportaria molts beneficis.

Parc Natural

El director del Consorci del PEIN del Ripollès, Esteve Pous, ha apuntat que des del Consorci consideren positiva la proposta de parc natural, en canvi veuen més difícil la figura de parc nacional. La causa és que un parc nacional conté restriccions en l'ús de pastures, explotació de la fusta, i la cacera. En canvi, la figura de parc natural, segons ell, representaria un benefici pel turisme i la ramaderia. A Catalunya hi ha un parc nacional i 11 parcs naturals. Pous va argumentar que la figura de parc nacional queda amb poc sentit en una àrea que acull dues estacions d'esquí: Vall Ter i Vall de Núria.

Demà a Setcases tindrà lloc la darrera sessió del procés participatiu de la muntanya de Sant Miquel. Es tracta d'un patrimoni forestal públic protegit, però amb usos ramaders i de lleure. És el primer procés participatiu sobre un bosc públic que es fa a Catalunya.

Hi està programada la presència de la directora general de Medi Natural, Núria Buenaventura, i del director general de Participació Ciutadana, Marc Rius.

elRipollès.info

Divendres, 28 de maig de 2010

SETCASES: LES CAPÇALERES DELS RIUS TER I FRESER, PARC NACIONAL

Demà dissabte es tancarà el procés participatiu sobre el futur de la muntanya de Sant Miquel, al municipi de Setcases. Un procés participatiu que és el primer que es realitza a Catalunya sobre un bosc públic, per iniciativa del departament de medi ambient i la direcció general de participació ciutadana.

Abans de saber les conclusions d'aquest debat, cinc entitats ambientals i conservacionistes de la comarca del Ripollès, el Grup de Defensa del Ter, GEDENA, l'Associació d'Estudi i Millora dels Salmònids, el Centre d'Educació Ambiental Alt Ter i l'associació Arç, han firmat un manifest amb les seves peticions.

Una de les més destacades, perquè és una reivindicació històrica del territori, és que l'espai de les capçaleres del riu Ter i Freser es declari parc nacional, convertint-se en el segon de Catalunya després del parc d'aigües tortes i estany de Sant Maurici. Aquesta petició es basa en què aquest espai és l'únic d'interès natural que el pla d'espais d'interès natural de Catalunya del 1992 va proposar com a parc nacional. Una proposta reforçada pel Parlament de Catalunya, que l'any 2002 va instar al govern a protegir millor aquest àmbit.

Per últim, es demana que s'aturi definitivament la tallada de la boga de Carboners, que fa dos anys va provocar la recollida de 2.000 firmes en contra. També es sol·licita que s'anul·li o es suspengui el pla d'ordenació de la muntanya de Sant Miquel.

Per tot així, les entitats reclamen a les administracions locals que facin les gestions necessàries perquè aquestes peticions siguin acceptades pel govern català. Sobret, la de parc nacional.

XARXANET.ORG – Entitats i voluntaris per un món millor

Divendres, 28 de maig de 2010

CURS DE DINAMITZADOR/A DE PROCESSOS PARTICIPATIUS

Sota el títol "La participació ciutadana com a eina de futur", el Pla de Ciutadania i Immigració del Consell Comarcal del Baix Empordà organitza aquest curs entre els mesos de juny i novembre, per a totes aquelles persones interessades en la dinamització i en la participació ciutadana.

Amb l'objectiu de formar a tothom interessat en aquest àmbit i poder entrar dins la borsa de dinamitzadors del Consell Comarcal del Baix

Recull de Premsa

Empordà, el curs pretén:

Conèixer els fonaments de la participació ciutadana i la dinamització

Fer activitats pràctiques pel correcte desenvolupament de la dinamització

Crear una borsa de dinamitzadors/es

El curs consta de 10 sessions, realitzades de forma quinzenal entre el 3 de juny i el 18 de novembre.

EL programa del curs és el següent:

3/06/10 La participació ciutadana. Concepte, bases i criteris. Daniel Tarragó.

17/06/10 Processos, tècniques i metodologies. Marta Martorell.

1/07/10 Organització i disseny de les dinàmiques. Begonya Oltra.

15/07/10 Com dinamitzar reunions. EIDOS.

16/09/10 La Dinamització a l'espai públic EIDOS.

30/09/10 Dinàmiques per a la creativitat grupal. Com dissenyar una dinàmica de debat. EIDOS.

7/10/10 Perfil del dinamitzador. Funcions i aptituds. GREC

21/10/10 Gestió del conflicte en el taller participatiu. Límits de la mediació. GREC

4/11/10 Elaboració d'informes del taller participatiu. GREC.

18/11/10 Formació, comunicació i participació. Ruben David.

Horari: de 9,30 a 14,30 hores

Lloc: Consell Comarcal del Baix Empordà (c. dels Tarongers, 12. La Bisbal d'Empordà)

elRipollès.info

Dissabte, 29 de maig de 2010

CONVOQUEN UNA SESSIÓ INFORMATIVA SOBRE EL POUM DE CAMPDEVÀNOL

Prèvia a l'aprovació provisional al ple del mes de juny l'àrea d'Urbanisme de l'Ajuntament de Campdevànol ha organitzat per al proper dilluns 31 de maig una jornada informativa sobre la proposta del Pla d'ordenació urbanística municipal (POUM) abans que se'n realitzi l'aprovació provisional, molt probablement en el ple del mes de juny.

Segons el consistori, l'objectiu de la jornada és el de mantenir un procés d'aprovació del POUM dotat de les màximes garanties de publicitat i transparència. En aquest sentit, s'informarà als veïns que hi assisteixin dels canvis que ha incorporat la comissió de seguiment del POUM, formada per tots els grups polítics de l'Ajuntament –PSC, ICV, CiU i regidor no adscrit-, respecte el document aprovat inicialment. S'ha convidat especialment a les persones que van participar en els tallers de participació ciutadana duts a terme durant el mes de desembre del 2008 per tal que coneguin quines de les propostes i suggerències que van realitzar han estat incorporades al document i perquè no se n'han incorporat d'altres.

Cal recordar que fins al 7 de juny, la nova proposta del POUM està a exposició pública. Posteriorment es durà a aprovació del plenari abans d'enviar-lo cap a Urbanisme.

PUNT DIARI

Diumenge, 30 de maig de 2010

ENFORTIM LA DEMOCRÀCIA EN UNA ÈPOCA DE CRISI

Opinió. JOSEP CARRAPIÇO I SANGLAS (*)

La crisi econòmica s'ha instal·lat definitivament en la política després d'un periple originat en el sistema financer i que ha afectat entitats bancàries, empreses i famílies. S'estan produint estisorades doloroses sense saber si seran suficients o si en caldran d'altres. Toca arremangar-se i prendre la iniciativa. I de la mateixa manera que per sortir enfortits de la crisi demanem a les persones que estan a l'atur que es formin i a les empreses que innovin, també cal que la classe política i les administracions invertim en polítiques estratègiques.

Ja sé que l'atenció a les persones, les anomenades polítiques socials, són prioritàries, però no podem oblidar realitats incòmodes com ara el descrèdit de les institucions públiques, la desafecció ciutadana per la política i l'ascens d'un populisme polític inquietant, entre altres raons. En part són realitats

Recull de Premsa

derivades de la crisi i que podem combatre amb un aprofundiment de la nostra democràcia representativa. És imprescindible que els polítics rendim comptes periòdicament de cadascuna de les nostres accions, i que fem possible una política més intel·ligible i transparent, més participativa i més responsable al conjunt de la ciutadania. Ara bé, no a qualsevol preu. La reforma de la Diagonal de Barcelona, per exemple, és una mostra del que no s'ha de fer. Invertir temps i diners en un procés de participació sense un suport polític i social prou ampli no és assenyat i pot produir l'efecte contrari. Per contrast, vull destacar positivament les onades de consultes sobre la independència de Catalunya, que sense gaires recursos econòmics i sense el suport de les institucions, però amb un capital humà implicadíssim i il·lusionant, ha aconseguit centrar l'atenció del debat polític i mediàtic. Alguns que van criticar l'índex de participació d'aquestes consultes, superior al 20%, han hagut de callar ara veient com un procés de participació de 3 milions d'euros ha quedat en el 12,5%. En qualsevol cas, els percentatges de participació no són el més important. El que realment importa és com es fan les coses abans i durant qualsevol procés democràtic. Els resultats a les urnes només en són la conseqüència.

Invertir en democràcia no ens traurà de la crisi, però ens pot enfortir com a país. No hi ha marxa enrere. Catalunya ha canviat molt en trenta anys, i la crisi ens obligarà a canviar més. La gent demana que els polítics trobem solucions a tots els problemes, i això és impossible. Ara bé, hem de ser capaços de revertir el pessimisme i creure que en una societat complexa com la nostra podem prendre decisions intel·ligents. I això només és possible si trobem espais comuns per a la deliberació i la decisió públiques. I això és participació ciutadana, un camí que si el tracem bé ens pot obrir nous horitzons impensables pocs anys enrere.

(*) President regional d'Esquerra de Girona.